

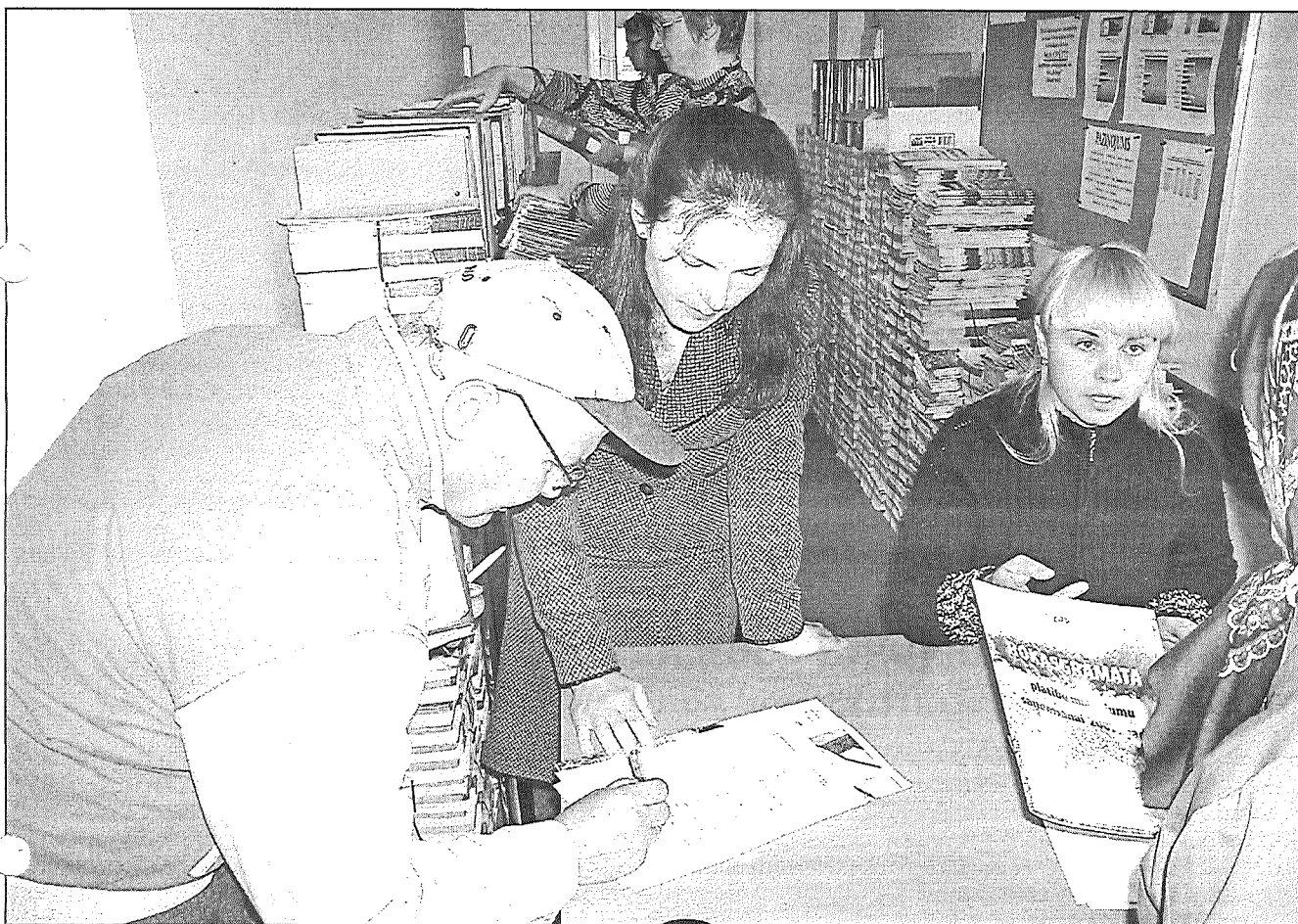

ISSN 1407-9321

Lauksaimnieki jau piesakās platību maksājumiem

PREIĻU GALVENĀ BIBLIOTĒKA
BĒRNU LITERATŪRAS
NODAĻA

● Kopš pirmdienas Lauku atbalsta dienesta Dienvidlatgales reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē lauksaimnieki steidz izņemt platību maksājumu iesniegumus, bloku kartes un rokasgrāmatas platību maksājumu saņemšanai. Klientu apkalpošanā uz maiņām iesaistīti visi tiešo maksājumu daļas darbinieki, vienlaikus strādā vismaz četri speciālisti. Klientus apkalpo arī daļas darbinieces (attēlā no kreisās) Sanita Lepere un Ļubova Grebeža. Foto: P.Pastars

Valdība akceptējusi Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos Ministru kabineta noteikumus «Kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros», informē ZM preses un sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā referente Liene Zvereva.

Lai lauksaimnieki varētu sākt pieteikšanos šā gada platību maksājumiem, uz Lauku atbalsta dienesta (LAD) Dienvidlatgales reģionālo lauksaimniecības pārvaldi atvestas pieteikumu veidlapas un lauku bloku kartes, kā arī rokasgrāmatas platību maksājumu saņemšanai 2007. gadā. Kopš pirmdienas Preiļu rajona lauksaimnieki tās steidz saņemt reģionālās lauksaimniecības pārvaldes telpās, Preiļos, Mehanizatoru ielā 2a. Daugavpils un Krāslavas rajona zemnieki pieteikumu vei-

dlapas un bloku kartes var saņemt Kraujā un Krāslavā, «Novadnieku» informē LAD Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Eiropas Savienības tiešo maksājumu daļas vadītājs Aivars Znotiņš. – Darba apjoms ir liels, būs jāapkalpo aptuveni 18 000 klientu (tajā skaitā 6000 klientu no Preiļu rajona), kas ir praktiski ceturtdaļa no visas Latvijas lauksaimniekiem. Saimniecību vidējais lielums ir mazliet vairāk par 12 hektāriem. Pieteikumu veidlapas un bloku kartes līdz 15. maijam būs pieejamas tikai Lauku atbalsta dienestā, bet ar rokasgrāmatu iespējams iepazīties arī Lauku atbalsta dienesta mājas lapā www.lad.gov.lv.

Normatīvais akts nosaka lauksaimnieku tiesības un pienākumus, piesakoties 14 dažādiem Eiropas Savienības tiešajiem maksājumiem. Kopš 2006. gada piešķiršanas nosacījumi pamatā nav mainījušies vienotajam platības

maksājumam, atsevišķajam cukura maksājumam un vēl šādiem papildu valsts tiešajiem maksājumiem (PVTM): par laukuogu platībām; par lopbarības platībām; par nokautiem vai eksportētiem liellopiem; par ziditājgovīm; par aitu mātēm; par zālāja un linu sēklām; par kartupeļu cieti.

Ar 2007. gadu lauksaimniekiem pieejami arī jauni tiešie maksājumi – atbalsts par enerģētiskajiem kultūraugiem un četri atdalītie papildu valsts tiešie maksājumi – atdalītais maksājums par platībām, atdalītais maksājums par nokautiem vai eksportētiem liellopiem, atdalītais maksājums par pienu un atdalītais maksājums ipašos gadījumos jauniem lauksaimniekiem.

Lauksaimnieku ievēribai

LAD Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Eiropas Savienības tiešo maksājumu daļas vadītājs

Aivars Znotiņš aicina lauksaimniekus nekavēties un laikus izņemt bloku kartes, pieteikumu veidlapas, kā arī aizpildītas iesniegt atpakaļ personīgi vai sūtīt pa pastu (ierakstītā vēstulē). Ja dokumentu aizpildīšana rada grūtības, pēc palīdzības var griezties Lauku konsultāciju birojā vai pie savu pašvaldību lauku speciālistiem. Atbalsta pretendentiem jāzina, ka jebkurā gadījumā atbildīgais par sniegto ziņu pareizību ir pats lauksaimnieks.

Pieteikšanās termiņi ir tādi paši kā iepriekšējos gados. Pēdējā diena, kad var iesniegt platību maksājumu iesniegumu un kartes bez atbalsta apjoma samazināšanas, ir 15. maijs pulksten 17.00. To var darīt arī līdz 11. jūnijam, bet maksājumu apmērs procentuāli samazinās par katru nokavēto dienu. Ari kļūdu labojumi tiks pieņemti līdz 11. jūnijam.

L.Kirillova

Aicina atzīmēt Pasaules veterināro dienu

Pārtikas un veterinārā dienesta Preiļu pārvalde, ar devīzi «Svinēsim dažādību» atzīmējot Pasaules veterināro dienu, aicina uz Atvērto durvju dienu 27. aprīlī. Tās ietvaros paredzēts pasākums mazuļiem bērnodrāzē «Pasaciņa» Preiļos, izglītojoši pasākumi zemniekiem un dzīvnieku turētājiem Silajānos, Rušonā, Pelēchos un veterinārārstu prakses vietās Preiļos, Līvānos un Jaunsilavās. Aglonas vidusskolā notiks izglītojoša lekcija skolēniem.

Apkopos triju gadu laikā paveikto

Konferencē «Gribu! Spēju! Varu! Daru!», kas 27. aprīlī notiks Līvānu inženiertehnoloģiju un inovāciju centrā, tiks apkopoti biedrības «Baltā māja» realizētā projekta «Sabiedrības forums» rezultāti. Projekts tika uzsākts 2004. gada aprīlī, un tā mērķis bija sabiedrisko centru izveidošana Latgales reģionā, nevalstisko organizāciju un pagastu vietējo iniciatīvas grupu darbības, iedzīvotāju iniciatīvas aktivizēšana. Tajā iesaistījās 16 sabiedriskās organizācijas vai iniciatīvas grupas no Preiļu, Balvu, Rēzeknes, Ludzas, Krāslavas, Daugavpils un Jēkabpils rajoniem. Notika apmācību semināri, projekta dalībnieki izstrādāja sociālās kartes par savu pagastu konkrētajām problēmām un to iespējamajiem risinājumiem. Uz tām balstoties, 2006. gadā tika realizēti vairāki Mazā granta projekti, — labiekārtota vide, veikti remontdarbi, organizēti kultūras un sporta pasākumi, iesaistot vietējos iedzīvotājus. Visas projekta aktivitātes vadīja biedrības «Baltā māja» darbinieces un brīvprātīgie palīgi. Projekts tika īstenots ar Nīderlandes fonda «Stichting Gamma Dienstverlening» atbalstu.

Konferencē «Gribu! Spēju! Varu! Daru!» piedalīsies visu dalīborganizāciju un to pašvaldību pārstāvji. Darba kārtībā iekļauta projekta koordinatore Ingūnas Badunes un biedrības «Baltā māja» sabiedriskā centra vadītājas Lolitas Bečas uzstāšanās, LR 9. Saeimas deputātes Sarmītes Ķikustes un Latgales reģiona attīstības aģentūras pārstāvja Oskara Zuģicka piedalīšanās, darbs grupās, materiālu prezentācija, ekskursija pa Līvānu inženiertehnoloģiju un inovāciju centru.

Skolu pašpārvaldes atskatījās uz 10 gadiem

Ar pirmoreiz sarīkotu konkursu «Spicākā skolēnu pašpārvalde» uz desmit pastāvēšanas gadiem atskatījās rajona skolu pašpārvaldes. Tieši pirms tik gadiem rajona bērnu un jauniešu centrs uzsāka skolu pašpārvalžu organizēšanu, aktivizēšanu un apzināšanu. Desmit gadu laikā tās skolās kļuvušas par nopietnu saikni starp skolēniem un administrāciju, kā arī starp skolēniem un pašvaldību, to darbošanos reglamentē nolikumi, kas apstiprināti skolu padomēs.

Atzīmējot šo gadskārtu, rajona bērnu un jauniešu centrs kopā ar rajona skolēnu domi, kurā darbojas deviņi jaunieši no dažādām izglītības iestādēm, nolēma organizēt plašāku kopā sanākšanu. Un tā tapa ideja par konkursu «Spicākā skolēnu pašpārvalde», stāstīja rajona bērnu un jauniešu centra direktora vietniece Ilga Peise-niece.

Uz konkursu, kas notika Preiļu kultūras namā, ieradās 15 komandas no četrpadsmit rajona skolām. Līvānu 1. vidusskolu pārstāvēja divas komandas.

Uzdevumus konkursam bija sagatavojuši rajona skolēnu domes jaunieši, viņi arī vadīja šo konkursu. Tā gaitā komandām bija jātiek galā ar vairākiem uzdevumiem. Jau mājās bija jāgatavo vizītkarte iepazīstināšanai ar sevi, atraktīvā un intriģējošā formā pastāstot par savu darbošanos. Ļoti nopietns pārbaudījums komandām bija konkurss «Zini vai nezini», kura laikā vajadzēja atbildēt uz 20 jautājumiem, parādot savu erudīciju.

Pēc visu uzdevumu veikšanas, kad tika skaitīti iegūtie vērtējuma punkti, izrādījās, ka par «Spicāko pašpārvaldi» atzīstama Preiļu Valsts ģimnāzijas komanda, kurā darbojās Jeļena Solovjova, Inta Akentjeva, Ugis Vilcāns, Tija Miglāne, Jānis Koroševskis. Otro vietu ieguva Līvānu 1. vidusskolas Lielais parlaments, trešo – Vārkavas vidusskolas pašpārvalde.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Daugavā noņemtas dīzeļdegvielas piesārņojuma aizturošās bonas

20. aprīlī Iekšlietu ministrijas valsts sekretārs Aivars Straume informēja aizsardzības ministru Ati Slakteri par bonu noņemšanu Daugavā, kur tika veikti Baltkrievijas naftas produktu vada avārijas izraisītā piesārņojuma lokalizēšanas darbi, «Novadnieku» informē Kaspars Odiņš, Aizsardzības ministrijas sabiedrisko attiecību departamenta preses nodaļas vadītājs. Apkopojot atbildīgo dienestu ziņojumus, Iekšlietu ministrija secināja, ka piesārņojuma aizturošo bonu izvietošana Daugavā vairs nav nepieciešama. Noslēdzoties dīzeļdegvielas piesārņojuma lokalizēšanas darbiem, A. Slakteris pateicās visiem operācijā iesaistītajiem dienestiem, kā arī vietējām pašvaldībām. A. Slakteris norādīja: «Glābšanas dienestu un citu iesaistīto struktūru darbu vērtību ļoti atzinīgi. Avārijas seku lokalizēšana veikta operatīvi un augstā profesionālā līmenī. Šajā operācijā dienesti guvuši vērtīgu pieredzi. Esmu pārliecināts, ka arī turpmāk mūsu dienesti līdzīgās situācijās rīkosies tikpat profesionāli un atbildīgi.»

Šogad profesionālajā dienestā pieņemti 58 karavīri

Trijos mēnešos anketu par pieteikšanos profesionālajā militārajā dienestā aizpildīja 104 pretendenti. Atlasi izturēja un dienesta pildīšanai dažādās NBS vienībās devās 58 profesionālajā militārajā dienestā pieņemtie karavīri, informē Elīna Zenkeviča, NBS komandiera personīgā štāba preses un informācijas daļas speciāliste. Visvairāk – 26 karavīrus – pieņēma dienestam Sauszemes spēku vienībās, savukārt NBS štāba bataljonā dienestu uzsāka 12 karavīri, Jūras spēkos – 4 un Gaisa spēkos – 1 karavīrs. Šā gada pirmajos trijos mēnešos profesionālajā militārajā dienestā iestājās arī 2 sievietes. NBS Kājnieku skolā (KS) Alūksnē šī gada trijos mēnešos karavīru pamata apmācības kursu apguva 33 karavīri. Patlaban KS mācības turpina vēl 38 karavīri, kas maijā sākumā tiks nosūtīti turpmākam dienestam NBS vienībās. Lai sniegtu visaptverošu informāciju par profesionālo dienestu, izglītību un karjeras iespējām brunoņajos spēkos, RAC ik gadu dažādās Latvijas pilsētās rīko «NBS dienas». Šāds pasākums Preiļos šogad notiks 19. maijā. Patlaban NBS dienē vairāk nekā 4890 karavīri.

Slimības lapu tik vienkārši vairs nevarēs dabūt

Veselības ministrija (VM) izstrādājusi vairākus risinājumus darba nespējas lapas izsniegšanas kārtības un uzraudzības uzlabošanai, kas iesniegti izskatīšanai valdībā, informēja VM Preses centrā. Pēdējos gados sabiedrībā novērojama satraucoša tendence – pārejošas darbnespējas gadījumu jeb slimības lapu skaita straujš pieaugums. Tā no 2000. gada līdz 2006. gadam slimības gadījumu kopējais skaits pieaudzis par 98 125 gadījumiem. Līdztekus darbnespējas lapu (DNL) skaita pieaugumam arī Medicīniskās aprūpes un darbnespējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijā (MADEKKI) pieaug darba devēju sūdzību skaits par nepamatotu DNL izsniegšanu. Ņemot vērā radušos situāciju, Veselības ministrija ir iesniegusi izskatīšanai Ministru kabinetā informatīvo ziņojumu, kurā piedāvā šādus risinājuma variantus DNL izsniegšanas kārtības un uzraudzības uzlabošanai: 1) ieviest vienotu DNL datu bāzi, kas sniegs iespēju operatīvi pārbaudīt pacienta darba nespējas ilgumu slimības laikā, vienotā sistēmā ļaus arī identificēt un papildus operatīvi pārbaudīt ārstniecības iestādes un ārstus, kuri izsniedz visvairāk DNL; 2) padarīt DNL par stingrās uzskaites dokumentu, kas samazinās nepamatoti izsniegto DNL skaitu un novērsīs DNL viltošanu, kā arī paaugstinās ārstu atbildību par DNL uzskaiti; 3) uzlabot darbnespēju ekspertīzes un DNL izsniegšanas uzraudzību. Šim mērķim jau 2007. gadā MADEKKI kapacitātes palielināšanai piešķirts papildu finansējums 10 štata vietām. Plānots arī tuvākajā laikā virzīt valdībā izmaiņas un precizējumus līdzšinējos Ministru kabineta noteikumos par DNL izsniegšanas kārtību, kuros tiktu precizēts, ka DNL izsniedzama tikai darba nespējas apliecināšanai.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

«Udens pīlei ir visas ūdens
īpašības, taču vētru pīle
neieraudzās.»

R. Emersons

Cik turīgi pašvaldību vadītāji un darbinieki?

● «Novadnieks» turpina publicēt amatpersonu deklarācijas. Sākums laikraksta 29. (17.04. 07.) un 30. numurā (20.04.07.)

ILMĀRS MELUŠKĀNS, Riebiņu novada domes priekšsēdētājs amatpersonas 2006. gada deklarācijā uzrādījis, ka ir sabiedriskas organizācijas «Preiļu novada tūrisma informācijas centrs» un Aglonas bazilikas kora skolas atbalsta biedrības «Rūtoj» dibinātājs. Deklarēts dzīvoklis īpašumā Riebiņos, 14 400 kapitāla daļas 14 400 latu vērtībā akciju sabiedrībā «Preiļu siera», 151 579 kapitāla daļas 151 579 latu vērtībā SIA «Agrofirma «Turība»», 49 kapitāla daļas 980 latu vērtībā SIA «Finansu pakalpojumi», 31 sertifikāts 887 latu vērtībā, automašīna «VAZ – 2106» (1989). Uzrādīti bezskaidras naudas uzkrājumi 644 un 15 687 latu.

2006. gadā gūtos ienākumus sastāda darba alga Preiļu rajona padomē – 1212 latu, Riebiņu novada domē – 7049 latu, dividendes akciju sabiedrībā «Preiļu siera» – 792 latu, dividendes SIA «Agrofirma «Turība»» – 37 894 latu.

Pērn veikti darījumi: atpirktas parādsaistības par 220 000 latiem, kredīts bankā – 220 000 latu. Parādsaistības sastāda 187 000 latu.

HENRIKS VIBORNAIS, Riebiņu

novada domes priekšsēdētāja vietnieks, SIA «Everss V» valdes loceklis, deklarācijā uzrādījis, ka Preiļu rajona padomē saņemta alga 80 latu apmērā, SIA «Everss V» – 1200 latu, Riebiņu novada domē – 1716 latu. Deklarētas parādsaistības 10 731 latu.

ĀRIS ELSTS, Riebiņu novada domes izpilddirektors, projekta «Subsīdēto darba vietu nodrošināšana sociālās atstumtības riska grupām» vadītājs. Deklarēta zeme Preiļu pagastā un māja Preiļos īpašumā, dzīvoklis Rīgā īpašumā, zeme Rušonas pagastā un Preiļu novadā lietošanā. 2006. gadā gūti ienākumi no Lauku atbalsta dienesta 243 latu un 756 latu apmērā, no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras – 210 latu. Alga Riebiņu novada domē sastādīja 7046 latu, par projekta vadīšanu – 3168 latu. Veiktie darījumi: kredīts, ķīlas līgums – 4559 latu, uzrādītas parādsaistības – 24 755 latu.

ANTRA VILCĀNE, Vārkavas novada domes priekšsēdētāja 2006. gada amatpersonas deklarācijā uzrādījusi, ka strādā par skolotāju Vanagu pamatskolā. Deklarēta automašīna «Chrysler Grand

Voyager» (1998). Ienākumus sastādīja alga Vārkavas novada domē 5207 latu apmērā, alga rajona padomē 1503 latu apmērā un no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras saņemtais valsts ģimenes pabalsts – 158 latu. Uzrādīti pērn veiktie darījumi: automašīnas iegāde līzīngā – 6838 latu un kredīts – 4000 latu.

Deklarācijas iesniedzējas parādsaistības sastāda 6268 un 3750 latu.

ULDIS SKREIVERS, Livānu novada domes izpilddirektors amatpersonas 2006. gada deklarācijā uzrādījis, ka pārstāv pašvaldību SIA «Livānu dzīvokļu un komunālā saimniecība». Deklarēts dzīvoklis īpašumā, 41 kapitāldaļu skaits par 2050 latiem SIA «Ruma», automašīna «Mazda 6» (2003). Pērnā gada ienākumus veido darba alga Livānu novada domē – 7755 latu, SIA «Livānu dzīvokļu un komunālā saimniecība» – 120 latu, automašīnas pārdošana par 3990 latiem. Deklarācijā uzrādītas parādsaistības 4800 latu apmērā.

No VID mājaslapas internetā

Skatīt: www.vid.gov.lv VID

Publiskojamo datu bāzē

Valsts apdraudējuma gadījumā iedzīvotājus nodrošinās ar pārtiku

Zemkopības ministrija (ZM) ir izstrādājusi Ministru kabineta noteikumu projektu «Noteikumi par iedzīvotāju nodrošināšanu ar pārtiku valsts apdraudējuma gadījumā», ko 12. aprīlī izsludināja valsts sekretāru sanāksmē, «Novadnieku» informē ZM Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente Liene Zvereva.

Normatīvais akts paredz, ka ZM sadarbībā ar Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministriju veic pārtikas nodrošinājuma plānošanu, savukārt pārtikas izsniegšanu un nepie-

ciešamā pārtikas apjoma plānošanu valsts apdraudējuma gadījumā veic pašvaldības atbilstoši iedzīvotāju skaitam to administratīvajā teritorijā. Ministru kabineta noteikumu projektā ir noteiktas arī vienas dienas uztura normas dažādām iedzīvotāju grupām – no dzimšanas līdz divu gadu vecumam grupai, no divu gadu vecuma grupai un personālam, kurš veic apdraudējuma pārvarēšanas pasākumus.

Normatīvais akts stāsies spēkā pēc tā akceptēšanas valdībā un publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis».

RIEBIŅU NOVADĀ

17. aprīlī notika Riebiņu novada domes kārtējā sēde.

Vajadzīgs aizņēmums no Valsts kases

Novada domes deputāti vienojās, ka nepieciešams ņemt aizņēmumu Valsts kasē uz 20 gadiem ar Valsts kases noteikto procentu likmi un prasīt Pašvaldību aizņēmumu un galvojumu kontroles un pārraudzības padomei pašvaldības kredītpējas izvērtējumu aizņēmuma ņemšanai 278 110 latu apmērā.

Šāda summa novadam nepieciešama sekojošu aktivitāšu veikšanai:

✓ tehniskā projekta izstrādei Riebiņu pirmsskolas iestādes «Sprīdītis» ēkas renovācijai – 11 756 latu;

✓ tehniskā projekta izstrādei Rušonas tautas nama ēkas renovācijai – 11 705 latu;

✓ dienesta autotransporta iegādei Riebiņu novada domes vajadzībām – 51 887 latu;

✓ Siļūkalna administratīvās ēkas celtniecības darbu turpināšanai – 40 000 latu;

✓ autoceļu Stabulnieki – Kaupēri – Lomi un Sprindži – Čiši rekonstrukcijas darbu pabeigšanai – 120 000 latu;

✓ Riebiņu novada pirmsskolas iestādes «Sprīdītis» logu nomainai – 11 000 latu;

✓ apkures sistēmas ierīkošanai Galēnu pamatskolā – 14 961 latu;

✓ tehniskā projekta izstrādei Silajāņu pamatskolas ēkas renovācijai – 10 800 latu;

✓ tehnisko projektu izstrādei Riebiņu novada ūdenssaimniecības objektu būvniecībai un rekonstrukcijai – 6000 latu.

Pirms lielāka novada veidošanas vēlas finansiālu atbalstu

Novada dome izskatījusi Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas atsūtīto vēstuli, kurā lūgtas sniegt priekšlikumus par lielāku novadu veidošanu. Domes lēmums ir sekojošs. Lai stimulētu lielāku pašvaldību veidošanās procesu un panāktu iedzīvotāju atbalstu reformām, lūgt Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministriju veikt nepieciešamās darbības finansējuma piešķiršanai melnā seguma izbūvei vairākos posmos šādiem valsts ceļiem: Upmala – Ančīni – Pieniņi – Kauša; Puša – Krāce – Silajāņi – Riebiņi; Zeimuļi –

Lomi – Riebiņi; Galēni – Siļūkalns – Stirniene; Rožupe – Varakļāni; Dravnieki – Siļūkalns, kā arī melnā seguma atjaunošanai posmos uz valsts ceļiem: Preiļi – Gailiši – Krāces stacija un Viļāni – Preiļi – Špoģi. Pie tam domes deputāti uzskata, ka pašvaldības infrastruktūras objektu sakārtošanai nepieciešams finansējums sešu miljonu latu apmērā. Nolemts, ka pēc iepriekš minētā izpildes 2009. gadā būs iespējams veikt apvienošanu ar Preiļu novadu un tuvākajiem pagastiem.

Atbalstīs grāmatas izdošanu

Domes sēdē izskatīts Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja lūgums un nolemts, ka pašvaldība piedalīsies novadnieka profesora Pētera Zeiles jaunās grāmatas «Meistars no Ušpeļu dzimtas» izdošanā, piešķirot finansējumu 1000 latu apmērā. Grāmata ir par Riebiņu novada teritorijā dzimušo keramiķi Pēteri Ušpeli un viņa dzimtu. Kopējās grāmatas izmaksas ir 5076 latu, Preiļu rajona padome tās izdošanai jau piešķirusi 1000 latu.

Pēc Riebiņu novada domes sēdes materiāliem sagatavoja
L. Kirillova

OTRDIENAS INTERVIJA

3.

Preiļu rajonā viņu pazīst vai vīsmaz dzirdējuši ir noteikti. Tiesa, ne visi, bet daudzi. Pārsvārā tie ir dažādu nozaru ražošanas uzņēmumu vadītāji un darbinieki. Katrs skatās uz viņu no sava viedokļa. Pirmie – ar bažām un labāk redz ejam nekā nākam, otrie – ar cerībām, jo GUNĀRS KLAVINSKIS ir galvenais valsts darba inspektors Valsts darba inspekcijas Latgales reģionālajā nodaļā. Par to tad arī sākam sarunu.

● Gunārs (no kreisās) un Jāni nav dvīņi, bet dikti līdzīgi gan. Jānis dienējis Ziemeļu jūrā, bet Gunārs – pie Melnās jūras. Foto no G.Klavinska personīgā albuma.

Pats galvenais ir darbu līdz galam padarīt

— Jums pašam droši vien nav nekāds noslēpums, ka darba pienākumu specifikas dēļ ne viens vien uzņēmuma vadītājs jūsos redz «bubuli», no kura jābaidās. Sakiet, kā jūs pats šādu situāciju uztverat?

— Baidās? Baidās droši vien tie, kuriem ir par ko baidīties. Acīmredzot ir pamatots iemesls. Darba inspekcijas ierašanās uztrauc tos, kuriem likumu ievērošanā ir trūkumi. Kas grib un cenšas ievērot likumdošanas prasības, jūtas mierīgi un tiem arī ne no kā nav jābaidās.

Es lieliski saprotu, ka pārbaudītāji (mēs jau neesam vienīgi) nekur netiek gaidīti kā miļi draugi vai radi. Taču, ja darba devējs ir noskaņots uz sadarbību, viss ir kārtībā arī viņa un darba inspekcijas savstarpējās attiecībās. Gluži otrādi, uzņēmēji vienmēr tiek laipni gaidīti pie mums, var prasīt palīdzību un to noteikti saņems.

— Tiesa, pārbaudītāju ir daudz, sākot no ieņēmumu dienesta un beidzot ar ugunsdzēsējiem. Katram savas prasības, katrs grib, lai dokumenti būtu kārtībā. Kāda, jūsuprāt, ir darba inspekcijas vieta un loma šajā pārbaudītāju gūzmā?

— Es uzskatu, ka darba inspekcijas loma ir nozīmīga. Un ne jau tikai pie mums, Latvijā. Darba inspekcija darbojas visās Eiropas valstīs, piemēram, Zviedrijā jau vairāk nekā 100 gadus. Starp citu, arī Latvijas darba inspekcijas vēsture jau pavisam drīz būs mērāma astoņdesmit gadu robežās, jo tās pirmsākumi meklējami tā sauktajos Ulmaņa laikos. Funkcijas gan pa šo laiku mainījušas, taču būtība palikusi iepriekšējā. Cik zinu no lasītā, pirms četrdesmitajiem gadiem inspektoru Latvijā bija maz un viņi vairāk sekoja darba aizsardzības jautājumiem.

— Pastāstiet īsumā, kādi ir darba inspekcijas galvenie uzdevumi?

— Īsumā ir ļoti vienkārši – likumīgas darba attiecības un droši, nekaitīgi darba apstākļi. Tas arī viss. Taču likumīgas darba attiecības ietver ļoti plašu likumu loku, sākot no Eiropas Savienības likumdošanas, kur paredzēts, kādām jābūt darba attiecībām starp darba devēju un darbinieku, un beidzot ar vairāku Latvijas likumu normām. Droši un nekaitīgi darba apstākļi ietver sevi likumu par darba aizsardzību, kas ir, tā teikt, komplektā ar veselu virkni Ministru kabineta noteikumu un citu likumu.

Tā kā manas darba vietas nosaukumā ir vārds «reģionālā», tas nozīmē, ka darba lauks ir visai plašs – Daugavpils pilsēta un rajons, viss Preiļu rajons, Krāslavas, Ludzas, kā arī Rēzeknes rajons un pilsēta. Līdz ar to arī darba devēju, pie kuriem mums jāiegriežas, ir visai daudz. Tāpēc sastādām savus plānus, nosakām prio-

ritātes. Protams, ka vairāk uzmanības jāvelti ražojošajai sfērai, kā arī nozarēm, kur lielāka bīstamības pakāpe, kur vairāk bijuši konstatēti pārkāpumi.

— Kāda veida uzņēmumi ir ar lielāko riska faktoru?

— Bez šaubām, tā ir būvniecība, metālapstrāde un kokapstrāde, jo tieši šo nozaru uzņēmumos līdz šim bijis visvairāk nelaimes gadījumu. Preiļu rajons savas lauksaimnieciskās specifikas dēļ ir samērā mierīgs, piemēram, pērn rajonā reģistrēts tikai viens nelaimes gadījums darbā ar letālām sekām. Tomēr tas nenozīmē, ka viss ir pilnīgā kārtībā. Šogad rajonā bijuši vairāki nelaimes gadījumi darbā, kuru sekas bijušas smagas.

Vairumā gadījumu darba devēji mēģina lietu virzīt tā, ka vainīgs un atbildīgs, protams, ir pats darbinieks. Galvenā problēma ir tad, ja cilvēks gūst traumu darbā, bet izrādās, ka viņš ir «ar promilēm» jeb alkohola reibumā. Priekšnieks taisnojas, ka nav spējīgs izkontrolēt, ka strādnieks dzēris ārpus darba vietas pusdienu pārtraukumā, ka nākas samierināties ar tādiem darbiniekiem, kādi ir, jo, rau, darba tirgū trūkst strādnieku un jāpieņem darbā, kādi pagadās. Bet es tādā gadījumā saku, ka situācija pēdējā laikā strauji mainījusies un lai šis pamēģina atcerēties, ko pats pirms sešiem vai astoņiem gadiem teica – ja negribi stādāt, ej projām, jo, re, aiz zoga vēl divdesmit rindā stāv un gaida. Bet tagad tie divdesmit vairs nestāv un negaida. Pat divi negaida... Tāda, lūk, ir atmaksa par toreizējiem vārdiem, tāpēc jāstrādā ar cilvēkiem, kādi mums ir.

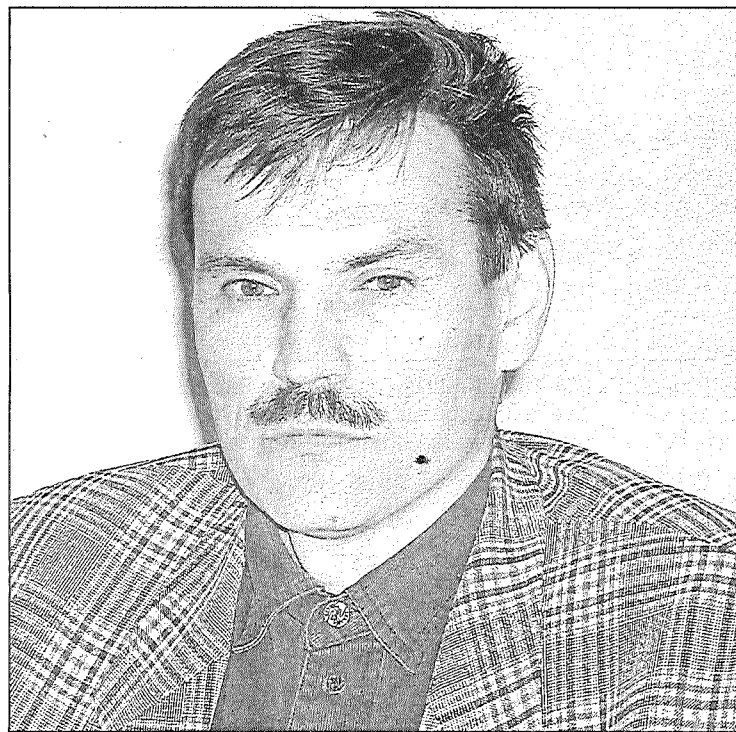
Es saprotu, ka katrs darba devējs vēlas kvalificētu darbspēku, kas nestu peļņu uzņēmumam. Bet kādu labumu dos cilvēks, kas darbā ierodas alkohola reibumā? Starp citu, pagājušajā gadā Preiļu rajonā bija daudz nelaimes gadījumu darbā, kad cietušie izrādījās alkohola reibumā.

— Darba inspekcijas statistika liecina, ka joprojām tiek atklāti gadījumi, kad cilvēki nemaz nav oficiāli pieņemti darbā. Kā darba devēji to pamato?

— Nekā nepamato, vienkārši izmanto situāciju, lai uz nesamaksāto nodokļu un nesamaksāto darba algu rēķina gūtu lielāku peļņu. Inspekcijā joprojām griežas cilvēki un stāsta, ka viņi kādā uzņēmumā strādājuši mēnesi, divus, pat trīs, bet nav saņēmuši samaksu par visu nostrādāto periodu vai tā daļu. Viss ir ļoti vienkārši – viņi ir strādājuši bez darba līguma.

— Jūs viņiem, bez šaubām, varat palīdzēt?

— Mēs varam pārbaudīt informāciju, bet, ja neizdodas konstatēt, ka bijušas darba attiecības, tad strādniekam ir lielas problēmas. Te nav ko brīnīties, jo, darba devējs, piemēram, saka – jā,

● Gunārs Klavinskis ir no tiem cilvēkiem, kurus sauc par principiāliem un prasīgiem, bet vienlaikus arī ciena. Viņa paša pieredze, ka darba aizsardzība, kuru tik bieži pamanāmiem pārkāpt, domāta, lai pasargātu cilvēkus no viņu pašu personīgās muļķības. Foto: P.Pastars

es viņu pazīstu, bet es viņu nekad neesmu pieņēmis darbā... Pamēģini tādā gadījumā pierādīt, ka darba attiecības ir bijušas, ka bijusi vienošanās. Atliek tiesāšanās, bet tas nozīmē mēnesus, gadus ilgus nepatīkamus procesus un milzīgu nervu maitāšanu.

— Ko šajā gadījumā mēs varam teikt intervijas lasītājiem? Lai tādām «vīrs un vārds» lietām netic?

— Protams, būtu labi, ja mēs varētu viens otram uzticēties. Tomēr pagaidām solījumiem palauties nedrīkst. Labāk un drošāk visu noformēt dokumentāri. Tādā veidā jūs likumīgi varēsiet aizstāvēt savas tiesības.

— Pastāstiet, kādā veidā jūs pats nonācāt darba inspekcijā?

— Būtibā nejauci un ļoti vienkārši. Tā kā biju kolhoza stipendiāts, pēc toreizējās Lauksaimniecības akadēmijas beigšanas atstrādāju obligātos gadus savā dzimtajā pusē – Daugavpils rajona «Dzirkstelē». Kopsaimniecība likvidējās, kādu laiciņu biju bez darba, bet tad nodarbinātības aģentūrā man piedāvāja iespēju strādāt darba inspekcijā. Tas bija 1994. gadā, kad iestāde pēc darbības atjaunošanas sāka pilnveidoties, nostabilizēties.

Mana specialitāte saistīta ar automobiļu saimniecību, tāpēc jaunajā darba vietā nācās nopietni mācīties kursus, daudz ko apgūt pašmācības ceļā. Lai gan es nevaru noliegt, ka arī Jelgavā studiju laikā iegūtās zināšanas man inspekcijā daudzējādā ziņā palīdzēja. Redzesloka paplašināšanai esmu bijis pieredzes apmaiņā Lietuvā, Igaunijā. Koleģi pabijuši Zviedrijā, Vācijā, Dānijā, Spānijā, Norvēģijā. Vārdu sakot, esam lietas kursā par Eiropā notiekošo.

— Vai situācija līdz ar Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā mūsu valstī mainījies radikāli? Galu galā visur tiek priekšā Eiropas prasības, Eiropas regulas.

— Kā lai nemainās, ja Eiropā limenis darba vietu sakārtošanā un strādnieku darba aizsardzībā ir sakārtots un gadu gadiem tiek uzlabots. Bet laiks iet, daudz kas mainās, pie tam uz labo pusi, un cilvēki vairs nemaz negrib strādāt sliktos apstākļos. Viņi pieprasa normālus apstākļus un tos arī saņem.

— Atgriezīsimies pie iepriekš runātā. Vai, aizejot strādāt uz darba inspekciju, nenozēlojat izvēli? Varbūt labāk būtu bijis ko ar automobiļiem saistītu sameklēt...

— Tas ir filozofisks jautājums. Toreiz jau darba tirgus nebija tik plašs, lai izvēlētos, arī darba pieredzes nebija. Patiesību sakot, šis amats noteikti nebija tas, par ko bērniībā tiku sapņojis. Bet tā nu ir sanācis, un mainīt nav jēgas, lai gan automobiļi man joprojām tuvi un jūtu sevi tādu kā nepiepildītu tukšumu. Domāju, ka neesmu vienīgais, kas šādi jūtas.

— Pastāstiet, lūdzu, par savu bērniību, jaunību, jo saka, tas, kas bērniībā cilvēkā ielikts, nosaka visu turpmāko dzīvi.

— Esmu no Špoģiem un par turienieti sevi joprojām uzskatu. Turpat mācījos, beidzu vidusskolu un ar tagadējo prātu saprotu, cik ļoti man paveicēts ar skolotājiem. Piemēram, skolotājs Strupais (diemžēl viņš jau miris) mums, vidusskolēniem, mācīja, kā nevajag strādāt. Tieši tā – kā nevajag strādāt. Ievedu tikko izremontētā klasē un parādīja, cik nevēlīgi nokrāsota siena pie tāfe-

les. Mēs daudz ko runājām, pārspriedām. Līdz šodienai atceros skolotāja Strupā teikto, ka galvenais ir darbu līdz galam padarīt. Vasarās mums bija sava brigāde, kas veica remontu skolā. Skolotājs katru reizi pēc darba lika visas otas izmazgāt, instrumentus sakārtot, špaktelāpstiņas notīrīt. Briesmīgi negribējās to darīt, taču, paši nezinot, darba tikumu iemācījāmies.

— Interesanti sanāk. Skolu remontējām, lauciņā strādājām, kolhozā kartupeļus rakām. Viss bija kārtībā. Bet tagad, ja bērnam liek klasē grīdu uzskot, tās esot viņa tiesību pārkāpums. Kā jūs uz to raugāties?

— Esam kārtējo reizi galējības nonākuši. Vienkārši vajadzēja visiem kopā izstukot, ko un cik atļauties. Ko bērns drīkst, ko nedrīkst. Man, teiksim, nācies skolā malku skaldīt. Tagad kā inspektors to nekādā gadījumā neļautu, taču kā toreizējais pusaudzis biju tikai ieguvējs.

Neatceros, ka skolas vai kolhoza darbos kāds no mūsējiem būtu ieguvuši traumas. Mājās tāpat strādājām, vecākiem palīdzējām. Darbs cilvēkam nekad nav nācis par ļaunu, vajag tikai zināt vecuma robežas. Mans tēvs Aleksejs un mamma Veneranda visu darba mūžu turpat Špoģos aizvadījuši. Abi ar brāli Jāni, kurš par mani trīs gadus vecāks, izbaudījām parasto lauku zēnu bērniību – gan darbu siena pļavā un biešu vagā, gan peldēšanās Dubnas ielokos, kur kāds no vietējiem vīriem bija izplāvis niedres un saaugušas zāles. Tagad daudz kas ir savādāk. Kādreizējās peldvietas piemēslotas. Arī cilvēku daba izmainījusies, un ne jau vienmēr uz labo pusi.

— Katru miņu brīdi jau nevar tikai darbam vien veltīt. Vai jums ir arī kādi vaļas priekšī?

— Pašlaik man ir palicis viens vienīgs vaļas priekš – basketbols. Pagasta komandā startējam rajona mēroga sacensībās. Iepriekš esmu dejojis tautas deju kolektīvā, esmu aktīvi nodarbojies ar sportu. It īpaši ar airēšanu. Žēl, ka Latvijā šis sporta veids praktiski izzudis. Bija jauki airēt pa Dubnu, tad līdz Luknas ezeram, tālāk līdz pat Rušonas ezeram. Kad vakarā pēc treniņa tiku mājās, nogurums tāds, ka spaini ūdens no akas nevarēju izcelt. Bet nekas, no rīta atkal spēka pilns un uz priekšu.

— Vai jums ir kāds nepiepildīts sapnis, ko noteikti gribētu realizēt?

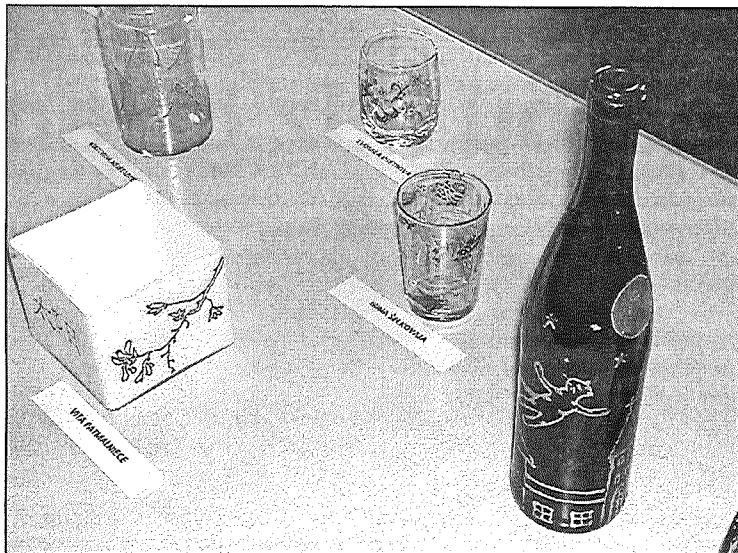
— Gribu uzcelt māju Špoģos. Zemes gabals ir, ko vēl vairāk vēlēties?.. Būs vien jāķeras klāt.

— Nemot vērā jūsu teikto, ka galvenais ir darbu līdz galam padarīt, esmu pārliecināta, ka sapnis par māju noteikti piepildīsies. Lai jums veicas!

L.Kirillova

Sākumā bija UZDRĪKSTĒŠANĀS

No 16. aprīļa līdz maija sākumam Preiļu kultūras nama otrā stāva izstāžu zālē skatītāju uzmanībai nodota mazliet neparasta izstāde, kurai dots nosaukums «Uzdriktēšanās». Tās autore ir vairāk nekā desmit Preiļu sievietes, kuras sevi atklājušas radošas prasmes un tumšajos ziemas vakaros tās pilnveidojušas tiktāl, ka līdz ar pirmajiem plaukstošajiem pavasara ziediem atplaukušas pašas, sniedzot pasaulei un cilvēkiem savos darbos ietvertos mutuļojošos krāsu virpuļus.

● Preiļu novada domes darbinieces Vitas Patmalnieces zīmējumi uz stikla izceļas ar perfektu izpildījumu, smalku rakstu un savdabīgu ideju, kas parastu stikla vai keramikas trauku pārvērš līdz nepazīšanai.

— Manuprāt, izstādes nosaukums «Uzdriktēšanās» jau pats par sevi liecina, ka darbu autore nav nedz profesionālas mākslinieces, nedz mākslas skolas audzēknes, bet gan sievietes, kuras, neskatoties uz dažādajām profesijām, vecumu un mūžīgo aizņemību, spējušas sevi atrast un radīt skaistumu, — saka gleznotāja, vizuālās mākslas pedagoģe un Preiļu mūzikas un mākslas skolas direktora vietniece mācību darbā mākslas nodaļā Marianna Abricka. — Ideja veidot interešu grupu nāca no viņām pašām jau pagājušā gada rudenī. Mēs gribam kaut ko savādāku, nevis ierasto ikdienu — tā bija galvenā motivācija sākt radošus meklējumus un pašatklāšanos. Es atbalstīju domu izrauties no rutīnas, uzlikām paziņojumu, ka var nākt un pieiekties nodarbībām zīmēšanā. Pieticās 12 dāmas, visas ļoti aizņemtas darbā iestādēs, birojos, privātajā biznesā. Dalībnieču vecums ir no 20 līdz 53 gadiem. Oktobrī sākās pirmās nodarbības, bet pie īsti radošas darba ķēriemes novembrī. Kad pienāca marts, sapratām, ka nedrīkst turēt sveici-

zem pūra, ka vajag parādīt, ko pa ziemeļiem esam iemācījušās.

Kopš rudens apgūtas dažādas tehnikas. Vispirms — stikla apgleznošana, tad zīda apgleznošana, ka arī darbs ar akrila krāsām uz preskartona. Sākumā otas un otiņas turētas drebošās rokās. Iedomājieties, kā cilvēks jūtas, ja neko tamlīdzīgu nav darījis divdesmit vai pat vairāk gadus, nodarbības komentē pedagoģe. Ziemassvētkos radošās grupas dalībnieces savus ģimenes locekļus, radus un draugus jau apsveica ar pašu gatavotām dāvanām — apgleznotiem stikla traukiem.

Darbs ar krāsām ir sarežģīts, pirmie mēģinājumi — nedroši. Taču M. Abricka atzīst, ka vairākām grupas dalībniecēm piemīt apbrīnojama centība un neapšaubāms talants. It īpaši mākslas pedagoģe uzteic Anitu Muzikanti, kura pati atzīst, ka ir «saslimusi ar gleznošanu», jo iesāktais darbs tiek paš-

kritisku aci pētīts un ik pa reizei palabots arī tad, kad pati virtuvē gatavo vakariņas. Viena no uzcītīgākajām nodarbību apmeklētājām ir Aina Maļčāne, kurai vislabāk padodas ainavas. Vitai Patmalniecei vistuvākā ir stikla un zīda apgleznošana, kur redzams viņas perfekti smalkais rokkraksts. Ineses Lauskas gleznotais Mīlestības kalniņš Preiļu parkā piesaista skatītāju uzmanību ar dabiskajiem krāsu toniņiem. Bet, piemēram, Svetlana Nikiforova aizrāvusies ar kalnu ainavu gleznošanu, kas viņai ir īpaši tuvi no kādreizējiem ceļojumiem.

Radošās grupas nodarbības notiek reizi nedēļā — piektdienu vakaros pēc darba. Ne vienmēr tas ir izdevīgi un ērti, taču, kā atzīst dalībnieces, pa nedēļu uzkrātais nogurums un daudzās mājas rūpes aizmirstas, līdzko tiek paņemtas rokās krāsas un otas. Un tad atrisās dabas dotais

● Melnbaltais fotoattēls ir bāla atblāzma no siltajiem krāsu toniņiem, ko, gleznojot saulespuķes, izmantojusi radošās grupas dalībniece, Preiļu uzņēmēja Svetlana Nikiforova. Foto: L. Kirillova

talants, kas ilgu gadu bija klusējis, paslēpts aiz citām lietām, kas likušās svarīgākas. — Nākamā izstāde būs pulka labāka, jo meistarība aug acīm redzami, — priecājas Marianna Abricka.

Izstādē «Uzdriktēšanās» līdz 5. maijam skatāmi Anitas Muzikantes, Svetlanas Nikiforovas, Ineses Lauskas, Vitas Patmal-

nieces, Ainas Maļčānes, Skaidras Mukānes, Viktorijas Neištades, Noras Šņepstes, Svetlanas Maslabojevās, Zinaidas Lauskas, Aleksandras Šelkovajas, Ludmilas Osetrovas darbi. **3. maijā** pulksten 16.00 paredzēts noslēguma pasākums, kur ar skatītājiem tiksies arī autore.

L. Kirillova

Dialogs starp valsti un īpašniekiem kultūras mantojuma saglabāšanai

Preiļu rajons ir bagāts ar kultūrvēsturisko mantojumu, pašreiz valsts aizsardzībā ņemti 154 kultūras pieminekļi. Tie atrodas pilsetās, pagastu centros vai arī tālās nomalēs, daļa no tiem labi saglabājušies, bet citi laika gaitā daļēji izpostīti. Kultūras pieminekļi: senkapi, pilskalns, celtnes, mākslas priekšmeti atrodas kāda īpašumā, un nereti īpašniekiem to saglabāšana un apsaimniekošana rada grūtības, jo viņiem pietrūkst informācijas par to, kādas darbības ar tiem var veikt. Lai rastu atbildes uz jautājumiem, kas saistīti ar kultūras pieminekļu uzturēšanu un saglabāšanu, visi interešanti bija aicināti uz konferenci «Kultūrvēsturiskā mantojuma nozīme Preiļu rajona attīstībā», kas notika 20. aprīlī.

Šo projektu ar Latvijas Kultūrkapitāla fonda atbalstu sagatavoja rajona padomes attīstības un plānošanas nodaļa. Ievērojams kultūras mantojuma apjoms pieder reliģisko konfesiju draudzēm, tāpēc konferencē piedalījās vairāki garīdznieki.

Uz tikšanos ar īpašniekiem Preiļos ieradās Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas (VKPAI) pārstāvji, arheologi, mākslas zinātnieki. LU Latvijas vēstures institūta arheoloģe, vēstures zinātņu doktore Antonija Vilcāne runāja par tēmu «Arheoloģijas pieminekļu saglabāšana —

senākās vēstures liecības nodošana nākamajām paaudzēm». Latvijas Mākslas akadēmijas Mākslas vēstures institūta direktora vietniece Rūta Kaminskā uzstāšanās tēma bija «Sakrālā māksla un vēsturiskie interjeri, saglabāšana un restaurācija». VKPAI vadītāja vietniece, arheoloģe Jānis Asaris iepazīstināja ar likumdošanu kultūras mantojuma aizsardzības jomā. Konferencē uzstājās LU Ģeogrāfijas fakultātes lektore Inese Stūre, iepazīstinot ar kultūras un dabas mantojuma aizsardzības un attīstības plānošanu, Latgales reģiona attī-

tības aģentūras Latgales plānošanas reģiona struktūrfondu centra projektu vadītājs Oskars Zūģickis informēja par iespējamiem finansējuma avotiem. Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore Tekla Bekeša sniedza pārskatu par muzeja un Latvijas arheologu biedrības sadarbību arheoloģijas pieminekļu izpēti, bet par praktisko pieredzi kultūras objektu apsaimniekošanā stāstīja konferences dalībnieki. Šajā pasākumā piedalījās arī Balvu, Rēzeknes, Ludzas, Daugavpils rajona un Daugavpils pilsētas valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektori.

«Novadnieks» dažiem no klātesošajiem kultūras pieminekļu īpašniekiem lūdza pastāstīt, kā viņu ikdienu ietekmē tas, ka jānes atbildība par kultūras mantojumu.

Aglonas pagasta Skuju pilskalns atrodas Irēnas Valaines un viņas kaimiņu īpašumā. Es lepojos ar pilskalnu, atzina tā saimniece Irēna Valaine. Pilskalns lielākā daļā gan esot apaugusi ar

kokiem. Tajā kopš seniem laikiem atrodies aizgruvis pagrabs, ko varētu atjaunot, bet tam vajadzīgi līdzekļi. Šī zeme nav lauksaimnieciski izmantojama, pilskalns vairāk esot skaistumam. Reizēm to apskatīt ierodoties tūristi vietējās pašvaldības gida padarbībā. Ne no valsts, ne no pašvaldības palīdzību pilskalns sakārtošanai neesmu lūgusi, bet nekas piedāvāts arī nav, teica īpašniece. Kritušo koku aizvākšana, tāpat pilskalns pagraba sakopšana viņai neesot pa spēkam.

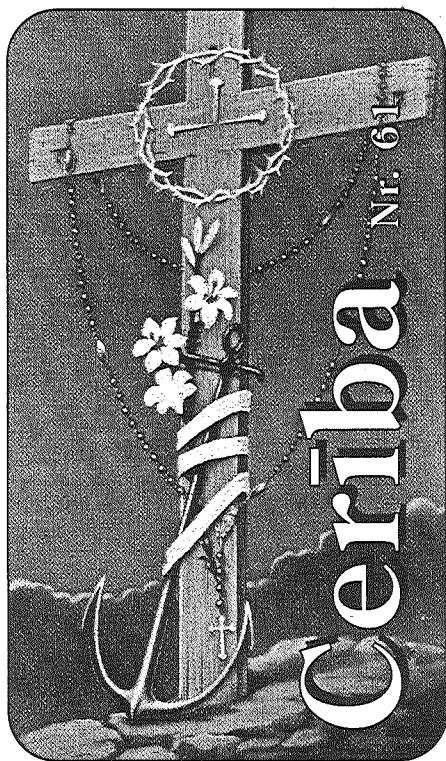
Valsts aizsargājamā objekta — Sūtru pagasta zemnieku sētas «Šultes» īpašniece Tekla Kursīte uz konferenci bija ieradusies, lai noskaidrotu, ko drīkst un ko nedrīkst restaurēt vai atjaunot, jo šī māja viņai nepieciešama arī savām vajadzībām. Līdzekļi šī objekta uzturēšanai no valsts pēdējos gados nav piešķirti, tajā pašā laikā arī īpašniece neko nevar uz sākt pēc savas vēlēšanās.

Genovefa Žemaitene no Peļču pagasta pastāstīja, ka viņai piederošā īpašumā atrodas valsts

aizsargājams objekts — Gribstānu senkapi, kas kolhozu laikos ievērojami izpostīti. Toreiz notikusi liela karjera izstrāde un atrakti senkapi. Darbi tikuši pārtraukti, bet diemžēl rekultivācija nav veikta, galvaskausi un citi kauli bijuši izmētāti plašā apkārtnē. Arī arheoloģiskā izpēte nav notikusi. Ziņas par šo kapsētu esot visai skopas, nav noteiktas arī īstas tās robežas. Genovefas Žemaitenes senči uz šīs zemes dzīvojuši izsenis, vismaz 300 gadus. Dzimtā neesot saglabājušies nostāsti par kapsētu, acimredzot tās gadu skaits vēl lielāks. Es esmu ieinteresēta, lai kapos notiktu izpēte, jo gribētu uzzināt, kur ir to robeža un cik liela teritorija, kurā ierobežota saimnieciskā darbība. Tas man kā īpašniecei ir svarīgi zemes gabala izmantošanā, teica Genovefa Žemaitene.

Valsts aizsargājamo objektu īpašnieki konferences beigās varēja saņemt individuālas konsultācijas.

L. Rancāne

Lieldienu laiks turpinās

Laika posmu no Lieldienām līdz Vasarsvētkiem Baznīca sauc par Lieldienu laiku. Šajās dienās un nedēļās kristīgā pasaule priecājas par Kristus lielo uzvaru pār nāvi un tumsas spēkiem.

Liieldienu laika posmā uz lielā altāra redzam trīs īpašas zīmes: Lieldienu sveci, krustu ar sarkanu stolu un Kristus figūru ar karogu. Šīs zīmes mums runā par augšāmcēlušos Pestītāju.

Pirmā zīme ir Lieldienu svece, kas atrodas altāra Evaņģēlija pusē. Tā simbolizē Pestītāju. Sveces iesvētīšana notiek pēc uguns iesvētīšanas. Priesteris ar irbuli uz sveces uzvelk krusta zīmi. Krusta augšpusē veido grieķu alfabēta pirmo burtu «alfa» (sākums) un apakšējā krusta daļā grieķu alfabēta pēdējo burtu «omega» (beigas). Lieldienu svece iesprauž piecas granulas, kas mums atgādina Pestītāja piecas brūces. Iespraužot granulas, priesteris saka: «Ar savām svētajām un godpilnajām brūcēm lai mūs sargā un glabā Kungs Jēzus Kristus.» Tad, iededzot no jaunās uguns sveci, priesteris saka: «Lai Kristus, augšāmcēlies godībā, apgāismo cilvēku prātus un sirdis». Inesot sveci baznīcā, priesteris trīs reizes dzied: Kristus Gaisma.

Liieldienu svece pēc Vasarsvētku dievkalpojuma tiek novietota pie Krīstības trauka. Tā tiek iedegta, kad notiek krīstības.

Šī svece mums atgādina Kristu kā

Pasaules Gaismu, un ticīgajiem liek tam sekot.

Otrā zīme, kas runā par augšāmcēlušos Pestītāju, ir krusts ar sarkanu stolu. Tas ir Jēzus Kristus kā priestera zīme. Viņš ir īstais Jaunās Derības priesteris, kas savu dzīvību salika upurī Dievam par cilvēku grēkiem. Jau pirms Jēzus atnākšanas bija pazīstami upuri, kas tika salikti Dievam. Abels, Noass, Melhizedeks, Abrahams,

kā arī izraēlieši salika Dievam upurus, bet tie nebija pilnīgi.

Jēzus salika upurī visu savu dzīvi, un ar to savienoja debesis ar zemi. Tāpēc krusts ar sarkanu stolu mums atgādina, ka Jēzus ir visaugstākais priesteris, kas caur nāvi gandarīja Dievam par mūsu grēkiem. Stola apzīmē Viņa kā priesteru varu. Stolas sarkanā krāsa mums atgādina asinis, kuras izlēja Kristus kā Pasaules Pestītājs.

Trešā zīme ir figūra — «Kristus ar karogu», kas apzīmē augšāmcēlušos Pestītāju kā pasaules Karali. Jēzus ar savu augšāmcēlšanos no mirušajiem uzvarēja nāvi un tumsas varu, un ar to Viņš iemantoja visaugstāko varu pasaulē. Kristus augšāmcēlies iesāka savu uzvaras gājieni visā pasaulē un zem savas valstības karoga pulcina miljonus cilvēku.

Saira pagāniskā pasaule, un Kristus valstība, no mazas sēkliņas kļuva par koku, kas pulcina sevī visas pasaules tautas. To Viņš panāca caur savu augšāmcēlšanos. Baznīca Lieldienu laikā liek uz altāra Jēzus Kristus augšāmcēlšanās figūru ar karogu rokā, kas ir Jēzus Kristus uzvaras simbols.

Šīs trīs zīmes mums atgādina tos uzdevumus, kurus Jēzus ir izpildījis mūsu pestīšanas dēļ.

Jēzus Kristus kā mūžīgās Gaismas nesējs, kā Priesteris un kā Karalis dzīvo un valda savā Baznīcā.

Dekāns J.Stepiņš

Lūgšana

Slavēsim Kungu,
piesaucot Viņa svēto Māti!

Marija, vismaigā Jaunava, māci mums mīlēt Jēzu, kā Viņu mīlēji tu. Lai mūsu mīlestība būtu it kā tava mīlestība uz Viņu. Māci mūs sasniegt šo mīlestības virsotni, ko Dievs ļāva sasniegt tev, tavai pazemībai.

Dieva Māte, Rožukroņa karaliene, zemes un debess, cilvēku un ikvienas radības karaliene! Karaliene un Māte, atklāj mums, kā Dievs pārņem cilvēka gribu. Kā Dieva mīlestība pārņem cilvēka sirdi. Cik ļoti Dievs vēlas dzīvot kopā ar cilvēku un kā cilvēkam ir iespējams mīlēt ar dievišķu mīlestību.
Āmen

SĒRU VĒSTS

Miris priesteris Kazimirs Ručs

2. aprīli Briselē mūžībā aizgājis priesteris Kazimirs Ručs. Viņš bija Pontifikālās Migrantu un ceļotāju padomes loceklis, latviešu un igauņu katoļu garīgās aprūpes vadītājs ārzemēs. Apbalvots ar Pasaules Brīvo Latviešu apvienības Tautas balvu.

Kazimirs Ručs dzimis 1915. gada 4. decembrī Vārkavas pagastā. Mācījies Aglonas gimnāzijā, pēc kuras beigšanas 1936. gadā iestājās Rīgas Garīgajā seminārā. 1942. gada 7. jūnijā bīskaps Boļeslavs Slokšāns Aglonas baznīcā iesvētīja Ruču par priesteri. Pirmo svēto Misi viņš svinēja 14. jūnijā Vārkavas baznīcā.

No 1946. līdz 1960. gadam priesteris sniedza garīgo aprūpi Ziemeļvācijā dzīvojošajiem latviešu bēgļiem. No 1950. līdz 1954. gadam studēja Beļģijā un ieguva juridisko zinātņu doktora grādu, no 1957. līdz 1960. gadam zināšanas papildināja Rota Romana Baznīcas tribunālā Vatikānā, iegūstot advokāta diplomu.

1963. gadā pāvests viņu nominēja par Pontifikālās Migrantu un ceļotāju padomes locekli. 1982. gadā pāvests Jānis Pāvils II priesteri iecēla par prelātu.

1984. gadā Kazimirs Ručs saņēma Jāzepa Rancāna Fonda laureāta Goda balvu. Par mūža kalpojumu priesterim 1991. gadā piešķirta Tautas balva. 2005. gadā Ordeņu Kapituls pie Valsts prezidentes kancelejas Rīgā Kazimiru Ruču apbalvoja ar Atzinības Krustu.

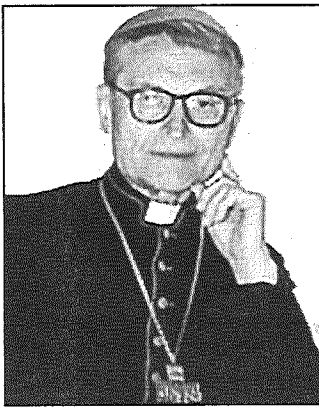
Visa priestera Kazimira Ruča dzīve bija ar Dievu. Bēru dievkalpojums notika 10. aprīli Briselē, Beļģijā.

Kardināls Jānis Pujats: ģimene – vieta, kurā cilvēks sāk dzīvot

Jūs jau esat dzirdējuši, ka kristīgai ģimenei teologi ir devuši skaistu vārdu — «Mazā Baznīca». Tajā viss būtiskais ir kā «Lielajā Baznīcā» — arī Dievs tajā dzīvo. «Kur divi vai trīs pulcējušies Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū» — saka Kristus. Ne tikai dievnāmā, arī kristīgā ģimenē ir tāda vienība, kurā cilvēki pulcējušies Dieva vārdā. Ģimene – tas ir lielisks iestādījums: tā uz saviem pleciem nes cilvēci, arī ticību, arī Baznīcu.

Kur esi dzimis? Pilsētā vai laukos? Pirmām kārtām ģimenē! Tā ir vieta, kurā cilvēks sāk dzīvot. Kas tevī mazu uztur, baro un apgērbj? Ģimene. Kur tu iemācies runāt un dzīvot? Ģimenē. Kur tu savu ticību guvi? Ģimene ieaudzināja. Ģimene – tas ir lielisks iestādījums, Dieva izgudrots un radīts kā cilvēces šūpulis, no kura iziet paaudze pēc paaudzes. Kāda miltzīga atbildība tiem, kas no teic ģimenes dzīves klimatā! Nav taču tik svarīgi, kur cilvēks dzimis, bet ir svarīgi, kādā ģimenē dzimis un audzis. Tas dod cilvēka dzīvei virzienu. Lūk, kādēļ nepieciešams, lai ticīgo ģimenēs ritētu kristīgi pilnvērtīga dzīve: ticības apgarota, zēlastībām apveltīta, labiem darbiem bagāta. Tāda lai ir šī vieta, kurā katrs pavadītu savu bērnību un no kuras iziet dzīvē.

Kas ģimenē ir atbildīgs par kristīgas dzīves toni? Vislabāk, ja tie ir paši vecāki, tēvs un māte. Bet var gadīties, ka reliģiskas dzīves jomā vadību uzņemas kāds no ģimenes jaunākajiem locekļiem. Katrā

● Kardināls Jānis Pujats.

ziņā, vēlams, lai ikvienā ģimenē būtu kaut viens cilvēks, kam kristīgā dzīves kārtība būtu sirdslieta un kas rūpētos par kristīgu noskaņu visā ģimenē. Kam dzīvāka ticība, tam arī jāuzņemas šī reliģiskā līdera loma ģimenē.

Ko tas nozīmē: būt par reliģiski aktīvu cilvēku ģimenē?

Pirmkārt, viņa pienākums ir informēt ģimenes locekļus (piemēram, kas dzirdēts baznīcā sprediķī, kādas ir gaidāmās svētku dienas draudzē, kādi ir gavēņa laika pienākumi). Tāpat ģimenes lokā laiku pa laikam der brīvi izrunāties par visu, kas aktuāls Baznīcas dzīvē.

Otrkārt, reliģiskais vadītājs ar savu piemēru, ar labu vārdu, ar savu darbīgumu atvieglo un sekmē kristīgos pienākumus ģimenē. Viņš ir paraugs citiem svētītu svētīšanā, piektdienu atturības ievērošanā, viņš bieži iet pie grēksūdzes, pazīst kristīgas dzīves likumus un arvien ir gatavs ierosināt un atbalstīt katru labu pasākumu ģimenē. Labs piemērs ir ļoti no svara, jo kādam taču ir jābūt, kas pirmais loka ceļus lūgšanai.

Īpašs rūpju objekts reliģiskajam vadītājam ir pašu ģimenes bērni. Kā mazajiem dot vajadzīgo informāciju par Dievu, par kristīgu dzīvi – bez šaubām vajadzīgs katķisms, taču tikai vēlāk.

Kā mazie bērni gūst ticību? Tāpat kā mātes valodu! Vai tad trīs gadus vecs bērns mācās gramatiku? Bet viņš jau pareizi runā. Tāpat kā mazi bērni katķismu nav pat redzējuši un ne prot vēl lasīt, bet viņiem jau ir jēdziens par Dievu, viņi jau prot lūgties. No kurienes tas rodas? No tā, ka bērns redz mājās svētbildes, redz un dzird, kā citi lūdzas, kā viņi runā ar Dievu. Un, lūk, mazais cilvēciņš dabiski un viegli kļuvis reliģiozs. Viņš ticību ieguvis nemanot, tāpat kā mātes valodu. Piezīmēsim, ka tikpat viegli bērns kļuvis par bezdievi, ja ģimenē nav ticības. Tāpat, redzam, cik svarīgi, ja ģimenē visi ir praktizējoši ticīgie un savus pienākumus sirsnīgi un atklāti pilda bērniem par pamācību un piemēru.

Kad bērns sāk iet skolā, viņš jau apzinīgi papildina savas zināšanas, arī mātes valodu. Ap to pašu laiku papildina zināšanas arī ticības mācībā – tad laiks mācīties katķismu. Lūk, ir nepieciešams, lai katrā ģimenē būtu kāds, kas vadītu šo kristīgās audzināšanas darbu. Un dabīgi, ka šis cilvēks ir tas pats, kurš ģimenē ir reliģiski aktīvāks, kam reliģiskie pienākumi dara prieku. Viņš ir tas, kas parasti uztur kontaktu ar draudzes baznīcu, konsultējas ar priesteri, vajadzības gadījumā lūdz priesteri izdarīt reliģiskos pakalpojumus un tamlīdzīgi.

Kas ir reliģiski aktīvākā persona jūsu ģimenē? Vai tad ne

jūs paši, čaklie svētdienas baznīcēni? Paturiet tad vienmēr prātā uzdevumu: rūpes par mazo Dieva baznīcu – ģimeni, par kristīgu dzīvi – bez šaubām vajadzīgs katķisms, kārtību. Tas ir grūts, atbildīgs un svarīgs uzdevums. Pie tam, ģimenes audzināšanas darbs turpinās gadiem ilgi – var teikt, visu mūžu.

Kā rīkojas reliģiski aktīvs cilvēks ģimenē? Ne jau ar pavēlēm, ne ar pastāvīgiem aizrādījumiem, bet gan ar kalpošanu tuvāk mīlestības garā. Te pilnā spēkā ir Kristus vārdi: «Bet kas starp jums grib būt pirmais, lai ir jūsu kalps!» (Mt.20,27) Taču kalpot nozīmē būt pašreizīgā, pazemīgā, tikai Dieva godu meklējot un tuvākajam labu vēlot. Tādu cilvēku ģimenē mīles un cienis. Tāds ģimenē veicinās arī cieņu pret reliģiju, mīlestību pret Dievu. Tas ir pamatu pamats, ka Dievam jākalpo aiz mīlestības, nevis piespiedu kārtā.

Nestrīdieties! Patiesi reliģiozs cilvēks ģimenē ir miera nesējs. Kas mīl patiesību, tas to pieņems bez strīdiem. Necentieties pārliecināt to, kas nav gatavs pieņemt ticības patiesības. Ir jāciena katra cilvēka brīvība! Cilvēks spēj ietīcēt Dievam tikai tad, kad ir gatavs mīlēt Dievu un klausīt to. Tāpat, palīdziet bērniem no mazotnes iemīlēt Dievu, saglabāt tikumu, skaidru sirdi. Tikai tāda augsne iesakņojas ticība. Ne strīdi, bet labi darbi vajadzīgi. Darītāju ir daudz, un katrs lai ir darbīgs tur, kur viņš dzīvo: savā ģimenē, savējo vidū stiprinot ticību. «Kur divi vai trīs ir pulcējušies Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū». Lai Kristus ir katrā mūsu ģimenē!

No www.katedrale.lv

Svētā apustuļa Marka piemiņas diena – 25. aprīlis

Svētais Marks (attēlā) pieder to četru vīru saimei, kas mums ir atstājuši rakstītas liecības par Kunga Jēzus dzīvi, darbiem un mācību. Viņš ir viens no četriem evaņģēlistiem.

Marks ir jeruzalemites Marijas dēls. Kristus nāves laikā viņš bija vēl tikai jauneklis. Daudzi Bībeles pētnieki domā, ka jauneklis, kas «apjosis audeklā kailo miesu, sekoja Jēzum no Ģetsamenes», esot bijis pats Marks. Protams, arī viņu vēlāk karavīri notvēra, bet viņš «nometis audeklu, kails aizbēga no tiem».

Vēlāk Marks uzauga kristiešu vidū un piesavinājās visas tradīcijas, kuras rakstot savu Evaņģēliju, varēja labi izmantot.

Vēlāk atrodam Marku kā apustuļa Barnabas, kas bija viņa brālēns, un Svētā Pāvila, pavadoni ceļā uz Antiohiju. Kaut kādu nesaskaņu dēļ viņš tos atstāja Pergā un atgriezās atpakaļ. Kad abi apustuļi Barnaba un Pāvils gatavojās savam otrajam misiju ceļojumam, Barnaba gribēja ņemt līdzi savu brālēnu Marku, bet Pāvils tam kategoriski pretojās. (Kol.4,10). Neapņēmuši vienošanos, viņi izšķīrās.

Vēlāk, kā to lasām Bībelē, Pāvila un Marka attiecības uzlabojās. Pāvils viņu slavē un raksta, ka «viņš man nodēris kalpošanai».

Sevišķi sirsnīgas attiecības Markam bija ar apustuļu vadoni Svēto Pēteri. (I Pēt.5,13) Viņš bija Pētera mācekļi, pavadonis un tulks. Pirmais pāvests Pēteris nebija grieķis. Bet tolaik grieķu valoda bija pasaules valoda un bez gudra, ticīga un dievbijīga tulka Svētais Pēteris Romā nebūtu spējis veikt savu augsto uzdevumu. Par šo sadarbību liecina Pētera vēstules noslēgums: «Jūs sveicina arī mans dēls Marks». (I Pēt.5,13)

Vēlāk Marks sarakstīja savu Evaņģēliju pēc apustuļa Pētera sprediķotās mācības. Šis Evaņģēlijs ir vecākais no visiem pārējiem Evaņģēļiem, ko sarakstījuši citi evaņģēlisti Matejs, Lūka un

Jānis. Evaņģēlists to uzrakstījis Romā ap 52. gadu pēc Kristus dzimšanas grieķu valodā. Šis Evaņģēlijs apjoma ziņā ir isākais pārējo vidū un vērs lasītāju vai klausītāju vērību uz to, ka Kungs Jēzus ir Dieva Dēls, kura varai ir padots viss.

Koptu baznīcas tradīcija vēsta, ka apustuļa Marka mājā bijusi liela zāle, kur Pestītājs pirms Pēdējām Vakariņām mazgāja apstuļiem kājas. Dažus gadus pirms Kristus dzimšanas Marka vecāki pārcēlušies no Lībijas uz Palestīnu – Galilejas Kānu. Apustuļa Marka mājā Kānā, pēc citas tradīcijas, Kristus izdarīja savu pirmo brīnumu – ūdeni pārvērtā par vīnu.

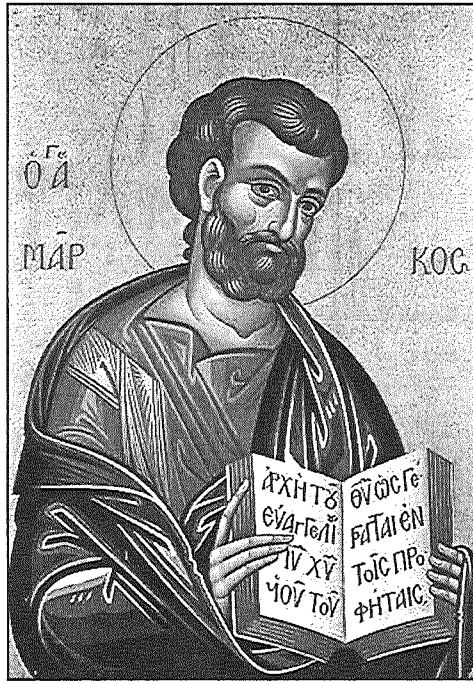
42. gadā pēc Kristus dzimšanas Āfrikā sākās kristīgās ticības izplatīšanās. Tās pirmsākumi meklējami tieši apstuļa Marka mācībā. Arī viņš pats šajā laikā ieradās Āfrikā.

Āfrikā kristīgās ticības sludināšanai Marks izvēlējās Aleksandriju. Šeit viņš dibināja katehētu skolu, kura īsā laikā izveidojās par lielu kristīgās ticības centru. Tieši no Aleksandrijas misionāri devās tālāk uz Indiju, Lībiju un Ēģipti.

Svēto Marku atzīst par koptu baznīcas dibinātāju. Viņš mira mocekļa nāvē 68. gadā pēc Kristus.

Mūsdienās koptu baznīcas locekļu skaitu lēš pāri par četriem miljoniem ticīgo. Daudz koptu dzīvo Svētajā Zemē, arī Kuveitā, tāpat Ēģiptē un Amerikā.

1968. gadā laikā no 24. līdz 28. jūnijam koptu baznīca atzīmēja savu 1900 gadu pastāvēšanu. Šim notikumam par godu pāvests Pāvils VI atdeva Svētā Marka relikvijas, kas glabājās Venēcijas bazilikā, koptu baznīcai. Svētā Marka relikvijas izvietoja Kairā, kur tika uzcelta grandioza Svētā Marka baznīca. Tās konsekrācijā piedalījās daudzu konfesiju pārstāvji, arī toreizējais Ēģiptes

prezidents Nasers un Etiopijas ķeizars Haile Selasie I.

Latīņu un grieķu baznīcas svēti Svētā Marka piemiņas dienu 25. aprīli.

Šajā dienā katru gadu tiek rīkota tā sauktā Lielā Krusta diena. Sākums šai dienai un procesijai meklējams pāvesta Gregorija Lielā laikā (600. gadā), kad Romā plosījās briesmīgs mēris. Lai izlūgtu Dieva palīdzību, toreiz rīkoja procesijas, kurās ticīgie lūdza Dievu novērst briesmīgo slimību. Un Dievs uzklausīja tautas lūgšanas. Tad pāvests pavēlēja procesijas atkārtot katru gadu 25. aprīli.

Šāda veida procesijās mūsu lūgšanām jābūt kā krāšņam vainagam, kur iepinam dažādus ziedus. Mēs Dievam, savam labajam Tēvam, varam un drīkstam parādīties un Viņu piesaukt visās vajadzībās. Darīsim to! Tad arī Dieva svētības netrūks!

Priesteris A.Budže

LATVIJĀ

Prezidente saņem Pareizticīgās baznīcas augstāko apbalvojumu

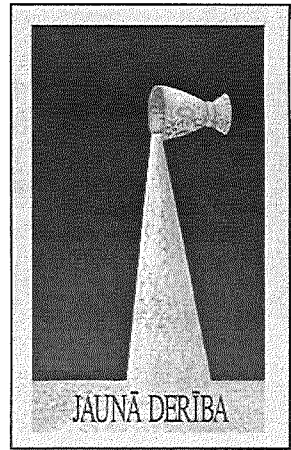
9. aprīli Rīgas un visas Latvijas Pareizticīgās baznīcas metropolīts Aleksandrs pasniedza Valsts prezidentei Vairai Vīķei-Freibergai Latvijas Pareizticīgās baznīcas visaugstāko apbalvojumu – Svētā Svētocekļa Jāņa Pommera ordeni.

Ordenis prezidentei pasniegts par garīgo, tikumisko vērtību stiprināšanu Latvijas sabiedrībā un par izrādīto godu Latvijas pareizticīgo baznīcai. Prezidente pateicās metropolitam par izrādīto godu un atzīmēja, ka «vislabāk valsts attīstās tur, kur valda savstarpēja cieņa starp laicīgo un garīgo varu». Viņa arī pateicās Latvijas pareizticīgo baznīcai par to, ka tā bijusi lojāla Latvijas valstij pēc neatkarības atgūšanas.

No jauna iztulkota un izdota «Jaunā derība»

No jauna tulkota un 12. aprīli Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā tika prezentēta «Jaunā derība». Tās pirmo eksemplāru jau pirms Lieldienām no Latvijas Bībeles biedrības ģenerālsekretāra Valda Tēraudkalna saņēma Latvijas kultūras ministre Helēna Demakova. Svētās grāmatas izdošana ir liels ieguldījums latviešu valodas un Latvijas intelektuālās

vides attīstībā. Bībeles tulkošanas komisijas koordinators ir Juris Čālītis, bet izdevuma sengrieķu valodas konsultante Ināra Ķemere.

Konkurss Jauniešu dienu himnas un emblēmas izveidošanā

Rēzeknes – Aglonas diecēze šogad rīko Jauniešu dienas no 13. līdz 15. jūlijam. Tās notiks Rēzeknē. Jauniešu dienu devīze, atbildot uz pāvesta Benedikta XVI pamudinājumu, ir – «Lai jūs cits citu mīlētu, kā Es jūs esmu mīlējis» (Jņ. 13,34).

Sakarā ar to tiek izsludināts konkurss Jauniešu dienu himnas un emblēmas izveidošanā. Gan himnai gan emblēmai jāizsaka Jauniešu dienu būtība, jauniešu atvērtība Dievam un cilvēkiem, jāietver devīze un tēmas:

- ✓ Dieva un tuvākā mīlestības bauslis;
- ✓ Kristus Upuris (Golģāta un sv.Mise) – Viņa mīlestības augstākā izpausme;
- ✓ Euharistija – Mīlestības Sakraments;
- ✓ Mīlestības liecība pasaulē: upurgatavība, rūpes par tiem, kuriem nepieciešama palīdzība (līdzība ar žēlsirdīgo samarieti).

Emblēmu krāsainā variantā (CD vai diskētē) ar rakstisku izmantojamās simbolikas skaidrojumu un himnas vārdus, notis un audiokaseti vai CD konkurss jānosūta vai jāiesniedz līdz 15. maijam Rēzeknes – Aglonas diecēzes kūrījā Latgales ielā 88, Rēzeknē, LV-4600. Tālrunis uzziņām 29217340.

Aglona gaida bērnus un jauniešus

Romas katoļu baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēze šī gada 5. maijā Aglonā rīko bērnu un jauniešu Rožukroņa pulciņu dalībnieku salidojumu. Dienas kārtībā pulksten 11.00 paredzēts Rožukroņa, bet 12.00 – Svētā Mise. Priesteri organizē bērnu un jauniešu grupas, lai visi varētu piedalīties šajā pasākumā.

Priesteris A.Budže

PRIESTERA PĀRDOMAS

Tuvojas maijs – Dievmātei veltītais mēnesis

Maījs – skaistākais mēnesis visā gadā, kad pēc ziemas aukstajām un drūmajām dienām dabā viss sāk zaļot un ziedēt, viesot jaunas cerības nākotnei.

Maījs – mīļotajai Dievmātei veltītais mēnesis. Baznīca sirsnīgi aicina savus bērnus šajā mēnesī modināt mūsu zemes – Māras zemes – Karalieni.

«Nav dzirdēts,» raksta Svētais Bernards (1091 – 1153), «ka kāds būtu aizmirsts un atstāts, kas meklējis Debesu Mātes palīgu sev un savējiem.»

Maījs ir mēnesis, kad svinam arī ģimenes mātes dienu. Mātes uzdevums bērnu audzināšanā ir liels un nenovērtējams. Bērns dievbijīgas mātes rokās ir kā krāšņs zieds, kas pamazām raisās un plaukst. Kā puķe, lai tā augtu un krāšņi uzziēdētu, ir rūpīgi jākopj, tā arī vecāku pienākums, rūpējoties par savu bērnu laicīgo labklājību, mācīt tos:

✓ pazīt savu katoļu ticību. Ja kāda zeme un sabiedrība ir īsti kristīga un labi pazīst Jēzus dibināto ticību, tad sektām nebūtu vietas;

✓ cik iespējams agri bērni jāapmāca

dievbijīgai un tikumīgai dzīvei. Te vecākiem lielu palīdzību var sniegt katehēti un kristīgā skola;

✓ vecākiem jānodod labs piemērs. Vārds māca, bet vecāku personīgais piemērs aizrauj un skubina uz labu.

Taču šodien novērojam ko citu. Vai pirms 16 gadiem, sākoties atmodai, varējām iedomāties, ka mūsu zemē zārku būs vairāk nekā šūpuļu? Atmodas laikā skanēja slavas dziesmas Dievam, dievnami bija ļaužu pilni. Domājām, ka sāksies jauna dzīve. Diemžēl tas viss bija kā auksta rasa agrā ziedoņa rītā.

Vai varējām iedomāties, ka šodien plauks analfabētisms? Ja kāds būtu mēģinājis iestāstīt, ka šodien būs tik daudz izjukušu ģimeņu, ka Laulības sakraments tiks mīdīts kājām, ka būs tik daudz klaiņojošu un pamestu bērnu pilsētu ielās, ka būs ubagi un *bomži*, ka mātes neļaus saviem nedzimušiem bērniem ieraudzīt dienas gaismu, ka savus bērnus pārdos, sevišķi meitenes, lai tās kļūtu par «skaistuma karalienēm», ka daudzās mājās valdīs trūkums, ka auglīgās Latvijas ārēs tiks kultivētas nezāļu

plantācijas, kur ganīsies strausu bari un lrijas briežveidīgās govīs? Loti bīstama situācija, ka pusaudži nemācās, ir pastāvīgā konfliktā ar likumu un dzīvo noziedzīgi.

Katoļu Baznīca vēl nezaudē cerību un liek saviem ticīgajiem lūgties pie Māras zemes Karalienes un atjaunot tos tikumus, kādi bija Svētajā Nācaretes ģimenē – ticība, cerība un mīlestība.

Izlūgsimies sev un savējiem Dievmātes svētību! Pateiksimies Jēzus Mātei par visām žēlastībām, ko viņa līdz šim tik bagātīgi izlūgusi saviem godinātājiem no tā brīža, kas 1202. gadā pāvests Inocents III (1198 – 1216) novēlēja mūsu zemi Dievmātei un nosauca par Māras zemi.

Visus garos gadsimtus latvju tautas katoliskā daļa palika uzticīga savai Debesu Mātei un Aizstāvei.

Neaizmirsīsim nekad šo patiesību – Jaunava Marija ir Dieva un mūsu mūžam mīļā Māte!

Priesteris A.Budže

Izveidos rīcības komiteju pasākumu nodrošināšanai Aglonā

Valsts sekretāru sanāsmē tika izskatīts rīkojuma projekts, kurš paredz izveidot rīcības komiteju valsts nozīmes pasākumu norises nodrošināšanai starptautiskās nozīmes svētvietā Aglonā. Rīkojuma projektu izstrādājuši Tieslietu ministrijas (TM) speciālisti, «Novadnieku» informē TM sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente Laura Pakalne.

Rīkojuma projekts izstrādāts, jo nepieciešams aktualizēt iepriekš izveidotās rīcības komitejas sastāvu. Pirms rīkojuma projekta sagatavošanas TM nosūtīja vēstuli

visām iesaistītajām institūcijām ar lūgumu sniegt informāciju gadījumā, ja nepieciešams precizēt institūciju pārstāvju rīcības komitejā valsts nozīmes pasākumu norises nodrošināšanai starptautiskās nozīmes svētvietā Aglonā.

Turpmāk rīcības komitejas priekšsēdētāja būs TM valsts sekretāra vietniece nozaru politikas jautājumos Laila Mediņa. Pirms tam rīcības komitejas priekšsēdētāja pienākumus pildīja TM valsts sekretāra vietniece stratēģijas jautājumos Ilze Juhanšone. Savukārt rīcības komitejas priekšsēdētāja vietnieki būs reliģiskās organizācijas «Aglonas bazilikas draudze» dekāns

Andrejs Aglonietis un Preiļu rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore, kuri arī līdz šim pildīja šos pienākumus.

Rīcības komitejas sastāvā būs arī pārstāvji no Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, Ekonomikas ministrijas, Valsts policijas, Finanšu ministrijas, Valsts vides dienesta, Aglonas pagasta padomes, Satiksmes ministrijas, Zemessardzes, Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas un valsts aģentūras «Sabiedrības veselības aģentūra».

Rīkojuma projekts nodots saskaņošanai Finanšu, Aizsardzības, Iekšlietu, Vides un Veselības ministrijām.

«NOVADNIEKA» JAUNAIS PROJEKTS: TĒVS MŪSDIENU ĢIMENĒ

Bērnu audzināšana dod jēgu dzīvošanai

«Tēvišķība, tas ir ļoti svarīgs un nopietns temats. No tā, kādi mums ir vīrieši, vīri un tēvi, ir atkarīga ievērojama daļa mūsu bērnu un jaunatnes audzināšanas. Īpaši tas attiecas uz viņu attieksmes veidošanu pret vitāli svarīgām problēmām. Bet no tā galā ir atkarīga mūsu pasaules nākotne, un tas nav pārspilējums. Ja tēva vīrbērna audzināšanā cenšas ieņemt kāds cits, tad bērna personībā uz visu mūžu paliek tukšums, kuru nekas vairs nespēs aizpildīt. Un runa nav par to, lai mazinātu neaizstājamo mātes lomu, bet gan par to, kāda nozīme bērna acīs ir tēvam. Laba tēva trūkums ģimenē noved pie daudzām sabiedriskām patoloģijām.

Vīrišķīguma un tēvišķības problēmām ir nozīme ne tikai no ģimenes labklājības viedokļa, bet arī no Tēvijas un ticības viedokļa. Šī nozīme skar gan jautājuma pozitīvo pusi (laba tēvišķība sargā, glābj, ceļ un atjauno minētos jēdzienus), gan negatīvo – slikta tēvišķība to visu grauj.» Šim ievadam izmantots citāts no Jaceka Puļikovska grāmatas «Ir vērts būt tēvam. Labākā karjera vīrietim».

Pēc lasītāju ierosinājuma uzsākot publikāciju sēriju «Tēvs mūsdienu ģimenē», māca zināmas bažas par to, kā izdarīt pareizo izvēli, jo cilvēki jau nemēdz sevi afišēt, — lūk, esmu labs tētis. Taču izrādījās, ka raizes ir veltas. Ne velti mēdz teikt, ka bērni ir ģimenes spoguļi. Izejot ārpus mājas, viņi ar savu izturēšanos, apkopību, zināšanām, interesēm, eksmi pret pārējiem cilvēkiem, pret vispāriņņemtām vērtībām demonstrē, kas viņiem ir ieaudzīnāts ģimenē. Katras skolas pedagogs var minēt desmitiem audzēkņu, kuru vecāki lieliski tiek galā ar audzināšanas pienākumiem. Labu tēvu mūsu sabiedrībā ir daudz, un to apstiprina arī pašvaldību vadītāji, kuri pārzina vietējos iedzīvotājus.

Pēc kādiem kritērijiem novērtēt labu tēvu? Audzināšanas un ģimeņu lietu speciālisti noteikuši galvenos principus: labs tētis sākas jau ar rūpīgu sievas – savu nākamo bērnu mātes izvēli, rada pozitīvus apstākļus bērna nākšanai pasaulē, ir kopā ar mazuli viņa attīstībā līdz piedzimšanai, piedalās bērna audzināšanā, mācot viņu izprast pasauli, pakāpeniski ievadot pieaugušo dzīvē, ieviešot mājās noteikumus, kas rada drošības un stabilitātes izjūtu, uzņemoties atbildīgo lomu ģimenē. Tēva dzīvesveids atstāj milzīgu iespaidu uz to, cik ilgi pieaugušie bērni būs uzticīgi viņa ieaudzīnātajiem ideāliem.

Šoreiz iepazīstinām ar DAINI SAULIŠU no Preiļu novada Aizkalnes pagasta. Dainis kopā ar dzīvesbiedri LILITU saimnieko Lazdukalna mājās, audzinot Sandi un Gati.

Dainis saviem vecākiem bijis vienīgais, sildījis tēta un mammas mīlestības saulītē, vienmēr viņu redzeslokā, tomēr atņinas

par garajām cukurbiešu vagām palikušas uz visu mūžu. Kā jau visiem kolhozu lauku bērniem vasaras sabojāja dienas, kas bija jāpavada, ravējot obligāti noteiktās kolhoza cukurbiešu hektāru simtdaļas. Arī linu plūksana ar rokām rudenos nebija patīkams darbs. Vecāki šajos darbos mēdza ņemt līdz bērnus, kas sasiētos kūlīšus saslēja statiņos. No linu vai cukurbiešu lauka prom aizskriet nevarēja, bija jāpaveic viss darāmais. Žagarus mani vecāki necilāja, pat ja biju pastrādājis nedarbus, atceras Dainis.

Jaunība bija pašā plaukumā, kad 21 gadus vecajam puisim viens pēc otra nomira vecāki. Kādu laiku dzīvoja viens, prata tikt galā pat ar govju slaukšanu un arī ar pārējo saimniecību. Visu izdarīja rītā un vakarā, jo diena pagāja paju sabiedrības darbos.

Ar savu nākamo dzīvesbiedri Lilitu Dainis iepazīs kādā sarīkojumā, un drīz vien sāka bieži vizināt uz sava motocikla, līdz beidzot meiteni no Saunas pagasta aizvīzina uz savām mājām. 1994. gadā pasaulē nāca Sandis. Pēc trim gadiem viņam pievienojās Gatis. Jaunajai ģimenei ikdienā nebija citu cilvēku, ar ko dalīt bērnu pieskatīšanas un kopšanas rūpes, pašiem vien ar to vajadzēja tikt galā. Tikai reizēm palīgos tika aicināti Lilitas vecāki.

Dainis pēc specialitātes ir tehniķis mehāniķis. Ģimene kopj piemājas saimniecību, kura pēc lieluma pārsniedz vienu otu zemnieku saimniecību. Sagādājis daudz tehnikas. Dēli mācās to vadīt, kopš triju gadu vecuma, sēžot tētīm klēpi, palīdzējuši stūrēt traktoru vai mašīnu, nejutoties traucēti, ja turpat kabinē sanācis iesnausties. Uzcelta graudu noliktava, piena māja, tiek būvēta kūts.

Sandis ir noslēgtāks, kautri-

● Saulišu ģimene: Dainis, Lilita, Sandis un Gatis kādā dienā, kad atpūtu dabā izjaucis lietus. Tāpēc izskatāmies salījuši, Dainis komentēja fotogrāfijā redzamo. Foto no Saulišu ģimenes albuma

gāks, Gatis – komunikablāks, Dainis raksturoja savus dēlus. Vecākā raksturs vairāk līdzinātos tēvam. Viņš ļoti pārzina arī savu dēlu sekmes, zina, kurš priekšmets kuram labāk padodas. Sandis aizrauj zīmēšana, padodas arī zīmēšana uz datora. Skolas konkursā iegūta pirmā, rajona mērogā – trešā vieta. Viņam patīkot arī koka apstrādes darbi, protot izzāģēt figūriņas. Tētis atbalsta šo aizraušanos, varbūt tā likšot pamatu tālākajai profesijai.

1. septembris šajās mājās vienmēr nes svētku noskaņu. Bērnu uz skolu pavada abi vecāki, apskata klases, kurās zēniem jāmacās, satiekas ar skolotājiem, piedalās informatīvajā stundā. Arī mācību gada laikā Dainis piedalās vecāku sapulcēs, ik vakarus vai nu tētis vai mamma apjautājas, vai mājasdarbi sagatavoti. Ja vajag, tos izskaidro un palīdz izpildīt. Reizēm nācies norāt arī par blēņām. Kārtības labad, uzsvēra tētis, jo nekādas lielas pārķepumus puikas līdz šim neesot izdarījuši. Aug bez pēriena, viņš piebilda. Ar pāršanu bērnu raksturs neesot maināms, labāk viņu intereses ievadīt pozitīvā gultnē, tādā ir Dainis atzinums pedagoģijā. Par saviem dēliem neesot nācies sarkt.

Saulišu ģimenes bērni ir ļoti

apgādāti. Abiem zēniem mobilie telefoni, dators, dažādi plejeri, kuru esamība nozīmīga īpaši šajā vecumā, pusaudžu videi atbilstošs apģērbs. Datoru tētis apguvis pašmācības ceļā, mācījies reizē ar dēliem. Uz pārmērībām neizejam, teica Dainis, bet nodrošinām, lai zēni neatpaliktu no skolā pieņemtā līmeņa. Zēni tiek iesaistīti mājas darbos. Ravēšana nesana, bet teliņu dzirdināšana, palīdzēšana citu lopu apkopšanā gan. Darbu mājās esot daudz, pienākumi dēliem sadalīti atbilstoši viņu vecumam un spēkam.

Ar zēniem tētis pārrunājis dažādas svarīgas lietas, gan pozitīvas, piemēram, par draudzību, gan negatīvas – par alkohola vai citām atkarības lietām, kas noved no ceļa. Dainis pats neaizraujas ar smēķēšanu, alkoholam ikdienā pateikts «nē». Bērniem ir tā laime augt tirā vidē, kura nav piegādāta ar cigarešu dūmiem vai alkohola dvingu. Mājās svētku reizēs tiek uzņemti ciemiņi, bet bērniem ir no pieaugušajiem atsevišķs ciennasta galds. Apspriestas arī drošības lietas, kā uzvesties uz ceļa, kā pie ūdeņiem.

Darbu dēļ ģimenei reti izdodas uz ilgāku laiku izrauties no mājām, bet katra ekskursija uz Rīgu, Siguldu, vai izbraucieni uz hoke-

ja halli tiek uzņemti ar divkāršu prieku. Puikām nopirktais slidas un hokeju ziemā var uzspēlēt uz mājas diķu ledus. Vasarā tajos var makšķerēt. Īpaši tas patīk Gatim, kurš noķerto lomu bieži vien pārnes uz citu ūdenstilpni.

Tēva loma ir būt par apgādnieku, kā arī piedalīties bērnu audzināšanā, uzskata Dainis. Par ēst gatavošanu, apģērba sakopšanu, telpu uzturēšanu kārtībā rūpēties Lilita. Neteiktu, ka tētīm būt ir viegli. Tas prasa pastāvīgu atbildību par bērniem, atzina Dainis, taču grūtības atalgo tas, ka būt tēvam ir interesanti, jo pasauli var ieraudzīt it kā no jauna, ar savu bērnu acīm. Dzīve iet uz priekšu, un bērnu audzināšana dod jēgu dzīvošanai.

Es vēlos, lai mani dēli izaugtu par kārtīgiem, strādīgiem cilvēkiem, lai viņu dzīve labi nokārtotos, sarunas noslēgumā uzsvēra Dainis. Tālāk teiktā gan pārsteidza. Es negribētu, ka no viņiem kāds paliktu mājās un nodarbotos ar lauksaimniecību, viņš uzsvēra. Pietiks ar to, ko saimniekodams un šiem sarežģītajiem laikiem izējot cauri, esmu pārdzīvojis es. Gribētos, lai bērniem būtu vieglāka dzīve, tāpēc mēs, vecāki, centīsimies viņiem nodrošināt pēc iespējas labākas izglītības ieguvu.

L.Rancāne

10. LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Stājas spēkā likuma grozījumi par īpašuma zemesgrāmatas noformēšanu

16. aprīlī spēkā stājas grozījumi, kas saistīti ar īpašuma zemesgrāmatas noformēšanu, kas ir pirmais solis spekulāciju ar nekustamo īpašumu un inflācijas apkarošanas plāna ietvaros.

Turpmāk, lai reģistrētu jaunu īpašumu, tiks ņemts vērā, cik īpašumu uz pretendenta vārda jau ir ierakstīti zemes grāmatā. Tiklīdz jaunreģistrējamais būs

trešais, ceturtais vai katrs nākamais, nodokļa summa dubultosies.

Grozījumi attiecas arī uz dāvinājumiem un hipotēkas nostiprināšanu.

Speciālisti uzskata, ka šis solis ir pareizs, taču bažas rada turpmākais notāru darbs, jo noteikumi paredz, ka īpašumu skaits ir jāfiksē nostiprinājuma lūgumā.

KRIMINĀLZIŅAS

Par informācijas avota neatklāšanu žurnālistam jāstājas tiesas priekšā

Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūra izskatīšanai tiesā nodevusi krimināllietu, kurā par tiesas lēmuma nepildīšanu apsūdzēts «Neatkarīgās Rīta Avīzes» žurnālists Uldis Dreiblat.

Izmeklēšanas tiesnesis viņam uzlika par pienākumu atklāt informācijas avotu publikācijā, kura

atsīfrētas SIA «Rēzeknes gaļas kombināts» valdes priekšsēdētāja Gunta Piteronoka telefona sarunas.

Kā portālu «Apollo» informēja Prokuratūras preses centrā, Dreiblatam apsūdzība uzrādīta 29. martā pēc Krimināllikuma 296. panta, kas paredz naudas sodu līdz 60 minimālajam mēnešalgam.

Rīgas Centra rajona tiesa Dreiblatam uzlika par pienākumu atklāt informācijas avotu 2006. gada 5. septembrī. Pēc tam, kad šis tiesas lēmums tika pārsūdzēts, arī otrā instance atstāja spēkā pirmās instances lēmumu. Par faktu, ka tiesa uzlikusi Dreiblatam par pienākumu atklāt informācijas avotu, viņš vērsies Eiropas Cilvēktiesību tiesā.

Valmieras un Limbažu rajonā atrod viltotas 100 latu naudas zīmes

Valmierā kādā bankā 14. aprīlī atklāta kārtējā 100 latu banknote ar viltotuma pazīmēm, aģentūrai LETA pastāstīja Valmieras rajona policijas pārvaldes priekšnieka palīdze Dace Jukāma.

Divas viltotas 100 latu naudas zīmes atklātas arī Limbažu rajona Salacgrīvā kādā tirdzniecības vietā, informēja Limbažu rajona policijas pārvaldes Administratīvās

nodaļas priekšniece Sandra Pole. Zināms, ka vienā gadījumā nauda veikalā pieņemta, bet otrā reizē noticis mēģinājums norēķināties ar viltotumu, un, kamēr pārdevēja salīdzinājusi viltoto un īsto naudas zīmi, pircējs veikalā pametis.

Valmieras rajona policijas pārvaldē līdz šim saņemta informācija jau par vairākiem mēģinājumiem norēķināties ar viltotu 100 latu banknoti — divas reizes tas noticis kādā veikalā. Ar iespējams, viltoto naudu mēģināja sa-

maksāt 1969. gadā dzimis Smiltenes iedzīvotājs, kā arī kāds Igaunijas iedzīvotājs, iepriekš informēja Jukāma. Vienreiz viltotā naudas zīme atklāta kādā degvielas uzpildes stacijā.

Valkas rajonā Strenčos kādā uzņēmumā pagaidām neidentificēts vīrietis ar viltoto naudu samaksājis 1. aprīlī. Policija sākusi kriminālprocesu, aģentūrai LETA iepriekš pastāstīja Valkas rajona policijas pārvaldes inspektore Laima Sviķe.

Atliek Audera krimināllietas izskatīšanu

Augstākās tiesas (AT) Krimināllietu tiesa atlika Ara Audera krimināllietas izskatīšanu advokāta Oskara Rodes slimības dēļ. Lieta apelācijas kārtībā nolikta izskatīšanai no 12. līdz 23. novembrim, portālu «Apollo» informēja AT preses sekretāre Baiba Kataja. Auders tiesai iesniedza dokumentus, kas apliecina, ka viņš daļēji atmaksājis kaitējuma kompensācijas saviem bijušajiem pacientiem, kas lieta atzīta par cietušajiem. Tiesa materiālus pievienoja lietai, un tie tiks izskatīti tiesas sēdē.

Auders apsūdzēts pēc Krimināllikuma 177. panta 3. daļas — par krāpšanu lielā apmērā. Rīgas apgabaltiesas krimināllietu tiesas kolēģija pērn pasludinātā spriedumā atzinusi, ka Auders atkārtoti izdarījis krāpšanu lielā apmērā, tas ir, svešas mantas iegūšanu,

ļauņprātīgi izmantojot uzticību un ar viltu. Auders, būdams bezpeļņas organizācijas valsts SIA «Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca» Murgurkaula ķirurģijas centra vadītājs, slimnīcā bija reģistrējies arī savu ārsta privātprakti un noslēdzis privātprakses telpas īres līgumu, nosakot, ka tā tiks izmantota privātprakses pacientu pieņemšanai divreiz nedēļā pa četrām stundām.

Tiesa konstatēja, ka, izmantojot apstākli, ka privātprakse atrodas turpat, kur viņa pamatdarba vieta valsts slimnīcā, un to, ka privātprakses pieņemšanā nokļuva cilvēki, kam bija vajadzīgas murgurkaula operācijas, Auders ļauņprātīgi izmantoja uz slimnīcu ar ģimenes ārsta norīkojumu nosūtīto pacientu uzticēšanos un ar viltu izkrāpa valsts garantēto, no slimokases apmaksāto naudu operāciju veikšanai. Viņš pacientiem apgalvoja, ka slimokasēm nav naudas tūlītējas operācijas apmaksai un šo pacientu rinda uz

operāciju var pienākt pēc ilga laika, taču, neveicot savlaicīgu operāciju, pacientiem var rasties būtiski sarežģījumi. Auders pacientiem paskaidroja, ka tūlītēja operācija var tikt veikta kā maksas pakalpojums, samaksājot naudu viņam. Saņēmis no pacientiem maksu, Auders operācijas veica kā Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas ķirurgs, par ko slimnīcai samaksāja slimokases.

Apgabaltiesa Auderam piesprieda ar brīvības atņemšanu nesastītu sodu — viņam noteikts naudas sods 150 minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir, 13 500 latu, konfiscējot mantu. Kā drošības līdzeklis noteikta uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā. Tāpat tiesa nosprieda piezīt no Audera kaitējuma kompensāciju 14 cietušajiem un apdrošināšanas sabiedrībai, kopsummā 10 287,50 latus.

Apelācijas protestu par Rīgas apgabaltiesas spriedumu iesniedza Ģenerālprokuratūra, bet Auders iesniedza apelācijas sūdzību.

POLICIJAS ZIŅAS

Preiļu rajona policijas pārvaldes dežurdaļā no 16. līdz 22. aprīlim saņemti 34 dažādi iesniegumi. Vairākos gadījumos policija uzsākusi kriminālprocesus.

Kā ziņo policija, nedēļas laikā rajonā notikuši trīs ceļu satiksmes negadījumi, vienā no avārijām cietuši arī cilvēki. Vēl reģistrētas divas huliģaniskas darbības, septiņas zādzības (tajā skaitā viena zādzība no dzīvokļa un divas — no tirdzniecības objektiem). Bijuši divi gadījumi, kad tīši bojāta sveša manta, kā arī viens gadījums, kad transportlīdzekli vadījusi persona, kurai nebija noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Nedēļas laikā rajonā reģistrēti divi krāpšanas gadījumi.

Nozaga dzesēšanas šķidrumu un maisus ar kokogļu briketēm

14. aprīlī policijā reģistrēts iesniegums par zādzību Preiļos. No SIA «VEGA P» degvielas uzpildes stacijas «Statoil» nozagtas četras piecu litru tilpuma kanas ar dzesēšanas šķidrumu tosolu, 12 piecu litru tilpuma kanas ar automobiļu vējstiklu mazgāšanas līdzekli, kā arī seši maisi ar kokogļu briketēm. Par zādzības izdarīšanu no minētās degvielas uzpildes stacijas policija uzsākusi kriminālprocesu.

Sodis par kūlas dedzināšanu

17. aprīlī Riebiņu novada Galēnu pagastā policija par pērnās kūlas dedzināšanu sastādījusi administratīvo protokolu kādai 1976. gadā dzimušai sievietei.

Sabojātas pagraba durvis

17. aprīlī policijā saņemts iesniegums no Riebiņu novada Rušonas pagasta. Kāda Kastīres iedzīvotāja informē, ka sabojātas viņai piederošās neapdzīvotās mājas pagraba durvis.

Kriminālprocess par mantas tīšu bojāšanu

18. aprīlī policijas pārvaldes dežurdaļā reģistrēts vēl viens iesniegums no Riebiņu novada Rušonas pagasta Kastīres. Kādai iedzīvotājai piederošajai mājai izsisti visi logu stikli. Policija par mantas tīšu bojāšanu uzsākusi kriminālprocesu.

Ugunsgrēks pārkurinātas krāsns dēļ

18. aprīlī ugunsdzēsējiem nācās doties uz Vārkavas novadu. Tur kādam iedzīvotājam piederošajā vasarnīcā pārkurinātas krāsns dēļ izdega pagrabs 30 kvadrātmetru platībā.

Pieķerts nelegāla alkohola pārdevējs

18. aprīlī policijas darbinieki sastādījuši administratīvo protokolu kādam 1945. gadā dzimušam Riebiņu novada Stabulnieku pagasta iedzīvotājam. Konstatēts, ka viņš savā dzīves vietā

pārdeva 0,5 litrus nelegāla alkohola. Policija noskaidroja, ka viņš pie sevis uzglabāja vēl vienu puslitra pudeli ar dzeltenīgu šķidrumu, kuram bija izteikta alkohola smaka.

Nozagti elektrības vadi divu kilometru garumā

18. aprīlī saņemts iesniegums par to, ka Jersikas pagasta Upeniekos nozagti elektropārvades līnijas alumīnija vadi aptuveni divu kilometru garumā. Par elektrības vadu zādzību policija uzsākusi kriminālprocesu. Notiek izmeklēšana.

Vadija auto bez tiesībām

19. aprīlī policijā uzsākts kriminālprocess pret kādu 1985. gadā dzimušu vīrieti, kurš bija pieķerts pie automašīnas Audi 80 stūres bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, līdz ar to izvaļījās no tiesas piespriedē soda.

Nogādāts slimnīcā pārbaudes veikšanai

20. aprīlī Preiļos uz aizdomas pamata par narkotisko vielu lietošanu policija aizturēja kādu 1972. gadā dzimušu vīrieti. Viņš ir nogādāts Preiļu slimnīcā medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Nozaga metāla darbgaldus

20. aprīlī policijā saņemts iesniegums par to, ka Līvānos, uzlaužot durvis, zagļi iekļuvuši SIA «Līvānu kūdras fabrika» piederošajā ēkā un no turienes nozaguši metāla darbgaldus. Tādā veidā uzņēmumam nodarīts materiālais zaudējums 100 latu apmērā. Policija vainīgās personas jau noskaidrojusi. Par zādzības izdarīšanu uzsākts kriminālprocess.

Izraisīja avāriju un guva traumas

20. aprīlī Rožupē, vadot automašīnu VW Passat Variant, tās vadītājs, 1986. gadā dzimis vīrietis, neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, kā rezultātā netika galā ar transportlīdzekļa vadību un nobrauca no ceļa. Avārijā bojāta automašīna, bet šoferis guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Jēkabpils rajona centrālajā slimnīcā.

Aizdegās īssavienojuma dēļ

22. aprīlī izcēlās ugunsgrēks Preiļu novada Aizkalnē. Tur no dega kādam vietējam iedzīvotājam piederošā māja. Iespējams ugunsgrēka iemesls — īssavienojums elektrības vados.

No veikala nozaga foto un videotehniku

23. aprīlī notikusi zādzība Līvānos. Uzlaužot durvju slēdzeni SIA «Livengoft» veikalam «RD Electronic», kas atrodas Rīgas ielā, zagļi iekļuvuši telpās un no veikala tirdzniecības zāles paņēmuši foto un videotehniku. Policija uzsākusi kriminālprocesu, notiek izmeklēšana.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Kas, jūsuprāt, vainojams bērnu pazušanā?

Ingrida Vaivode
no Vārkavas pagasta:

— Vecākiem vairāk jā rūpējas, lai bērniem būtu droša nokļūšana skolā un uz mājām. Jā aizved ar automašīnu vai jāpavada līdz sabiedriskajam transportam. Nedrīkst pieļaut, ka bērni uz ceļa «balso» svešiem braucējiem. Neiesaku sēsties sveša cilvēka automašīnā, pat ja viņš pats piedāvājas aizvest. Ja bērns pazūd, policijai kopš pirmās dienas jāuzsāk rūpīgāka un plašāka meklēšana. Es domāju, ka bērni nepazūd tāpat vien. Viņus nolaupa iekšējo orgānu izmantošanai vai seksuāliem mērķiem.

Oļegs Ševčuks,
Preiļu 2. vidusskolas skolēns:

— Domāju, ka viss saistīts ar naudu, un tā ir organizēta noziedzība. Bērns pārdod ģimenēm, kam to nav, vai arī izved uz ārzemēm. Vecākiem jāgādā par to, lai bērniem nokļūšana uz skolu un citām vietām būtu droša. Skolās plašāk jā māca par drošības jautājumiem. Mums jaunākajās klasēs par šādām tēmām bija pārrunas.

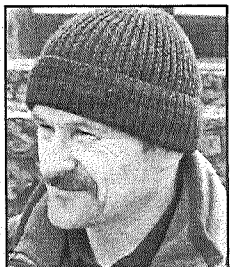

Veronika Slūka-Čača
no Sīlukalna pagasta:

— Vecāki ne vienmēr var būt blakus, taču viņiem noteikti jāiemāca bērniem, ka nav pieļaujama uzticēšanās katram svešam cilvēkam. Sevišķi tas jāiemāca meitenēm. Viņas nedrīkst sēsties nepazīstama cilvēka automašīnā, lai cik solids un uzticams tas izskatītos. Par to vairāk jārunā arī skolās. Man liekas, ka pazudušās meitenes ir tikušas seksuāli izmantotas, vai arī tas saistīts ar iekšējo orgānu tirdzniecību. Policijai no pirmās dienas meklēšanā būtu jāiesaista lielāki spēki.

Genādijs Zabalujevs no Preiļiem:

— Krievijā un arī visā pasaulē pazūd daudz bērnu. Es nezinu, kāpēc. Valdībai un politiķiem par to būtu ļoti nopietni jāpadomā. Policija vairāk aptaujā cilvēkus un pie raksta liecības nekā nodarbojas ar tiešo meklēšanu. Katrā tādā gadījumā meklēšanā būtu jāiesaista pēc iespējas plašāki spēki. Arī ģimenēm vairāk jā rūpējas par bērniem, nevar meiteni palaist vienu uz šosejas, pa kuru tik dzīva satiksme, brauc tālbraucēji. Skolās jā māca par drošības jautājumiem.

Bronislava (no labās) un Regina
no Preiļiem:

Regina: — Varbūt kāds notriec uz ceļa, pēc tam aizved prom un kaut kur izmet. Man negribas domāt, ka bērnus izmanto kādām noziedzīgām rīcībām.

Bronislava: — Es domāju, ka bērnu pazušana saistīta ar dažādiem noziedzīgiem iemesliem. Slikti, ka policijas rīcībā nav pietiekoši daudz suņu pēdu meklēšanai. Ģimenēm, vecvecākiem vairāk jāpadomā, kā bērnus pavadīt līdz skolai, sagaidīt pēc stundām.

L.Rancāne
Foto: P.Pastars

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

Pamatojoties uz 17.02.2004. g. LR MK noteikumiem nr. 82 un VMD 11.04.2007. g. rīkojumu nr. 127 un hidrometeoroloģisko prognozi visā Sēlijas virsmežniecības teritorijā no šī gada 16. aprīļa tiek noteikta UGUNSBĪSTAMĀ SEZONA.

Sevišķas ugunsbīstamības apstākļos rajonu un pilsētu pašvaldībām ir tiesības veikt pasākumus, kas samazina ugunsgrēku izcelšanās iespējas mežā.

Meža ugunsnedrošajā laikā posmā dedzināt ciršanas atlikumus atļauts tikai ar valsts mežziņa iekreizēju rakstisku atļauju.

Meža ugunsnedrošajā laikposmā aizliegts:

- ✓ kurināt ugunsgrēkus mežā un purvos, izņemot īpaši ierīkotas vietas, kas neļauj uguns izplatīties ārpus šīs vietas;
- ✓ atstāt ugunsgrēkus bez uzraudzības. Uguni nodzēs un ugunsgrēku vietu atstāj, kad gruzdēšana pilnīgi beigusies;
- ✓ nomest mežā, purvos vai uz to šķērsojošiem ceļiem degošus vai gruzdošus sērkokļus, izsmēķus un citus priekšmetus;
- ✓ veikt mežā un purvos spridzināšanas darbus un organizēt šaušanas nodarbības, izņemot atbilstoši ierīkotas vietas;
- ✓ braukt ar mehāniskiem transportlīdzekļiem pa mežu un purviem ārpus ceļiem, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams ugunsgrēka dzēšanai, palīdzības sniegšanai nelaimes gadījumos un meža apsaimniekošanai;
- ✓ bez saskaņošanas ar valsts mežniecību veikt jebkuru dedzināšanu, kas, radot dūmus, var maldināt ugunsnovērošanas torņu dežurantus.

Sēlijas virsmežniecībā uz 17.04.2007.g. reģistrēti 2 meža ugunsgrēki Aizkraukles rajonā un 5 meža ugunsgrēki Jēkabpils rajonā. Izdegušās platības kopā 3,1 ha.

Par meža ugunsgrēkiem vai uguns apdraudējumu mežam var ziņot operatīvajiem dežurantiem pa tālr. 5152210 Aizkraukles rajonā, 5207363 Jēkabpils rajonā, 5343968 Līvānu novadā, tuvākajām mežniecībām jeb glābšanas dienestam 112.

SUTRU PAGASTA PADOME
informē, ka ir noticis iepirkums Sutru pagasta padomes kultūras nama kosmētiskā remonta veikšanai.

Līguma izpildītājs SIA «Latspas», līgumcena Ls 9229,39 bez PVN.

SUTRU PAGASTA PADOME
informē, ka noticis iepirkums Sutru pagasts padomes ēkas daļējai jumta remonta veikšanai un elektroinstalācijas nomainai.

Līguma izpildītājs SIA «Latspas», līgumcena Ls 3739,41 bez PVN.

SIA «Olins»

lic. nr. 2006-02/32

- iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus par visaugstākajām cenām.
- Veicam iekārtu demontāžu.
- Transporta pakalpojumi.

Aijaunotas cenas. Adrese: Preiļi, Daugavpils iela 64.
Tālr. 28882903, 29726893.

Veicam ofisu, māju, dzīvokļu, telpu remontceltniecības darbus. Sastādām tāmes.

Piedāvājam elektriskā pakalpojumu. Kvalitatīvi garantējam.
Tālr. 26162613.

Pārdod

Sākums 11. lappusē.

OPEL RECORD (1985.g. izl., 2,2 i, automātiskā ĀK, TA līdz 23.08.2007., brūna, Ls 200). T.28663114;

OPEL RECORD rezerves daļas. T.29446589;

OPEL VECTRA (1994.g. izl., 2,0i, 5 pakāpiju ĀK, ABS, Air Bag, lūka, M+S riepas, piekabes āķis, centrālā atslēga, Ls 1250). T.28381950;

OPEL VECTRA B 1,6 (1996.g. izl., ECO, el. pakete, miglas lukturni, TA līdz 2008., centrālā atslēga, 2950 EUR). T.28360246;

PEUGEOT 405 (2,0i, 1993.g. izl., sporta, elektro, lietie disk, TA, labā tehn. un vizuālā stāvoklī, līgumcena). T.28637847;

ŠKODA FELICIA (1994.g. izl., 1,4 benzīns, balta, noņemama kravas kaste, sagatavota TA). T.26360323;

SUBARU IMPREZA (1998.g. izl., 1,6, balta, hečbeks, 4x4, signalizācija, labā tehn. un vizuālā stāvoklī). T.29264576;

SUBARU LEGACY (2,2, 1995.g. izl., sedans, elektro, lietie disk, ABS, jaunas riepas, 4x4, 3200 EUR). T.29382220;

SUBARU LEGACY COMBI (4x4, ABS, el. pakete, centrālā atslēga, labā stāvoklī, 1996.g. decembra, Ls 1950). T.64632636;

VAZ 2104 (1990.g. izl., ir TA). T.4659189;

VAZ 21053 (1991.g. izl., ļoti labā stāvoklī, ziemā nav ekspluatēta). T.4623900 (pēc 19);

VOLVO 340 rezerves daļām (lēti). T.4625108;

VOLVO 440 (1,7, 1990.g. izl., piekabes āķis, centrālā atslēga, TA, Ls 400), VOLVO 340 (bez TA, 3 durvis, 1984.g. izl.). T.26597406, 29331216;

VOLVO 760 (1983.g. izl., labā stāvoklī, automātiskā ātrumkārbā, pelēka, stūres hidropastiprinātājs, automātiskais stiklu pacēlājs, cinkota, ādas salons). T.28773546;

VW GOLF (1,8, 1990.g. izl., ĀK - automāts, teicamā stāvoklī, riepas M+S, stereo, 4 durvis, 1100 EUR). T.29390137, 26444910;

VW GOLF 3 (1992.g. izl., 1,8, gāze - benzīns, TA līdz 09.10., 5 durvis, centrālā atslēga,

signalizācija, el. logi, spoguļi, melna, stereo). T.29236551;

VW GOLF 3 VARIANT (1994.g. izl., pelēkā metāliskā krāsā, TA, signalizācija, centrālā atslēga, stūres hidro pastiprinātājs, tumšs salons, teicamā stāvoklī). T.28699452, 4635846;

VW GOLF VARIANT (1997.g. izl., 1,6 i, TA, kondicionieris, ABS, centrālā atslēga, zila, lūka, divi riepu komplekti, lietie disk, el. pakete, 3400 EUR). T.26313438;

VW JETTA (1986.g. izl., 1,3 hečbeks, 4 durvis, signalizācija, TA, sarkana, labā tehn. un vizuālā stāvoklī, Ls 600). T.29144845;

VW PASSAT (1,8 mono, tumši pelēka, ideāla tehn. un vizuālā stāvoklī, TA, Ls 900, sedans). T.22143191;

VW PASSAT (2,0i, 1995.g. izl., universāls, elektropakete, piekabes āķis, klimatkontrolē, stereo, tikko no Vācijas, 3200 EUR, līzings) vai maina. T.29390137, 26444910;

VW PASSAT VARIANT (labā stāvoklī, TA līdz 2008.03., ķiršu krāsā). T.29157898;

VW SHARAN (1996.g. izl., 2,0 i, benzīns, ķiršu metāliskā krāsā) vai maina pret mazāku auto. T.29275858;

arklu (3-korpusu, T 40, MTZ, lēti). T.28751845;

traktoru «Belarus MTZ 82» (labā stāvoklī). T.28644088;

traktoru MTZ 80 UK (1989.g. izl., TA), piekabi 2 PTS 4, 3-korpusu hidraulisko arklu. T.26265705;

traktoru T 40 (Ls 1200). T.26556404.

Dažādi

Riebiņu pag., «Runcavniekos» pazuda suns, stafordširas terjers, balts ar brūniem plankumiem. Zvanīt pret atbildību. Tālr. 26437439, 28225030.

STEIDZAMI VAJADZĪGI DARBAM ANGLIJĀ UN ĪRIJĀ

- galdnieki – alga Ls 1300 mēnesī,
- automehāniķi – alga Ls 1300 mēnesī,
- oficiantes/-i – alga Ls 1200 mēnesī.
- Ir citas vakances.

SIA «Regus». Licence nr. 63, nr. 114.
Tālr. Jēkabpili 5223555, Rīgā 7226607,
mob. 22054002.

Licencētai firmai VAJADZĪGI MEISTARI un PALĪGSTRĀDNIEKI celtniecībā.

Labā samaksa.

Tālr. uzziņām 27540463; 28819460.

Akciju sabiedrība «Madona», sākot ar 16. aprīli, katru darba dienu no plkst. 8.00-16.00 (pusdienlaiks no 12.00-13.00) pārdod pieaugušās dējējvistas, cena Ls/gab. 0,20.
Tālr. 4860874.

I.K. mācību centrs «AAA» organizē EKSKAVATORISTU un PAŠGĀJĒJU IEKRĀVĒJU KURSUS. Ludzā, Raiņa ielā 8.
Tālr. 29198920.

SIA «AIB» iepērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas, cūkas.
Tālr. 4871804, 4871185, 26142514.

SIA «RANKO» licencēta kautuve iepērk liellopus, jaunlopus un aitas. Samaksa tūlītēja, ir piemaksas.
Tālr. 26333669 (Nina), 29161121 (Juris).

PĒRKU ZEMI, vēlams pie ūdeņiem, var būt ar māju.
Tālr. 29376830.

Pērkam zemi no 1 līdz 100 ha, dzīvokļus, mājas, lauku viensētas, komercobjektus. Sniedzam juridisko palīdzību.
Tālr. 5381742, 29842500, fakss 5381743, e-pasts: info@palace.lv.

Z/s pārdod dažādu krāsu jaunputnus un dējējvistas ar piegādi.

Tālr. 5321270, 29186065, 28364637.

Pārdod gāzbetona blokus
Ls/m³ 52 ar piegādi, neierobežotā daudzumā.
Tālr. 29438699.

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers tev jaunu spēku dod.
Sāpju brīdī mūsu patiesa
un izjusta līdzjūtība
Līgai Romanovskai,
no TĒVA atvadoties.
Preiļu rajona tiesas kolektīvs